

६०३५२

मानन्द-शताब्दि-सीरीज़ नं. ६.

श्री यज्ञोपिषद्यथा हेन गंथमाण॥

दृष्टिशेष, लापलगड़.

फ़ोन : ०२७८-२४२५३३२

३००४८८५

रीमान्

पञ्चवक्त्रभूरात्मरु महाराज

अल्पयत्य-चारित्रपूजार्थी संकलनः

श्री आत्माराम भावाराज

संपादक—

सुनि चरणविजय.

श्रीजैन-आत्मानन्द-शास्त्रान्वि-सीरीज्ञ नं. ६

न्यायांभोनिधि-जैनाचार्यश्रीविजयानन्दसूरिभ्यो नमः ।

श्रीचारित्रपूजा—पञ्चतीर्थपूजा— पञ्चपूरमेष्ठिपूजासंग्रह.

रचयिता—

न्यायांभोनिधि जैनाचार्य श्रीमद्विजयानन्दसूरि
प्रसिद्ध नाम श्रीआत्मारामण महाराजना
पट्टधर पूज्यपाद आचार्यश्री—

विजयवल्लभसूरीक्षरण महाराज.

संपादकः—

मुनि चरणविजय.

विक्रम सं. १६६२

वीर सं. २४६२

आत्म सं. ४०

धर्मस्वी सं. १६३६

मूल्य ए आना

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા
ભાવનગર-(કાઠીયાવાડ).

મુદ્રક:-શાહ ગુલાખયંદ લલુલાઈ

શ્રી મહેદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણુપીઠ-ભાવનગર.

પ્રથમ આવૃત્તિ

રૂપી ૫૦૦૦

કિરમત એ આના.

નિવેદન

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાખ્છિદ સીરીઝનું આ છું પુસ્તક પૂજાપ્રેમીઓના, પ્રભુભક્તિ ભાવિતાન્તઃકરણ સર્વોચ્ચ મહાનુભાવોના કરકમલમાં આપતાં અત્યાંત આનંદ થાય છે. આ શતાખ્છિદ સીરીઝનો દરેક આત્મા લાલ લઈ શકે એ ઈરાદાથી આવા પૂજાનાં સુંદર પુસ્તકો પણ આપવા ચોણ્ય ધારી આ પુસ્તકને સીરીઝના છફા નંબર તરીકે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

આ પૂજા છપાવવામાં સહુથી પ્રથમ ઉત્સાહિત કરનાર કોટ (મુંબઈ) જૈન મિત્ર સલાલ છે. કોટમાં દર રવિવારે ઉક્ત સલાલ તરફથી જુદી જુદી પૂજાએ લણુવાય છે અને સેંકડો આત્માએ લાલ ઉઠાવે છે. તેમાં પણ જ્યારે આચાર્યશ્રીવિજય વહ્નિલ સૂરીક્ષણ મહારાજની રચેલી પૂજા આજે છે એવી ખખર પડે છે કે માનવસાગર હુર્વિત થઈ પૂજામાં આવીને સહુથી પ્રથમ ચોપડીએ લઈને એસી જાય છે.

આજ સુધી શ્રી આચાર્ય મહારાજની રચેલી પૂજાએ શાસ્ત્રી મરાઠી ટાઇપમાં છપાઈ છે. તેવા અક્ષરોથી અનલિઙ્ગ ઘણું ઊંચી, પુરુષોને તે અક્ષરો વાંચતાં હરકત પડે છે. તેથી કોટ જૈન મિત્ર સલાલે ગુજરાતી અક્ષરોમાં છપાય તો વધારે સારું, ને દરેક આત્મા સારી રીતે લાલ લઈ શકે એ ઈરાદાથી આ ત્રણ પૂજાએ બ્રહ્મચર્ય-ચારિત્ર પૂજા, પંચતીર્થ પૂજા, અને પંચ પરમેષ્ઠિ પૂજા છપાવવા માટે જણાયું. પ્રાયઃ આ ત્રણ

પૂજાઓનો તેમાં પણ ચારિત્રપૂજાનો તો એટલો બધો પ્રગાર છે કે જ્યારે એ પૂજા ભણ્યાય છે ત્યારે જ ઉત્સાહી પૂજારકિકો એનો પૂરાવો આપી હે છે.

ચારિત્રપૂજામાં અખાર્યાર્થનું જે ઉત્કૃષ્ટ વર્ણન શ્રી આચાર્ય મહારાજે કર્યું છે તે એજ બતાવી આપે છે કે શુદ્ધ, નિર્મલ, અને અખાર્ય અખાર્યાર્થી વિના આવું હિંય વર્ણન કોઈ કરી શકે જ નહીં. કડીએ કડીએ, પહે પહે અને પૂજા પૂજાએ અનેરો લાવ, વિશુદ્ધ વર્ણન, અને શુદ્ધ અખાર્યાર્થનું રસ પાન પીવા મળે છે. જેઓએ એ પૂજા સાંભળી છે તેઓ જ આતું વાસ્તવિક રસ પાન કરી શકે છે. અરેણર આ **અખાર્ય-ચારિત્રપૂજા** આત્માની જ્યોતિને જગવનારી અને અખાર્યાર્થના પૂર્ણ ગુણોને આપનારી છે એમાં દેશ પણ અતિશયોક્તિ નથી. બાકી ડેટલાક નામની સાથે ભડકનારાએ, પરમાર્થને નહિ જાણુનારાએ એક સાદા વાક્યને લઈ યક્ષા તક્ષા પ્રલાપ કરે તો તેને માટે હ્યાજ ખાવા જેવું છે.

એવી જ રીતે શ્રીપંચતીર્થ પૂજામાં શ્રીઅષ્ટાપદ તીર્થ, શ્રીસિદ્ધાચલ તીર્થ, શ્રીઆખૂતીર્થ, શ્રીગિરનાર તીર્થ, અને શ્રીસમ્મેતશિખર તીર્થનું અતિશય સુંદર વર્ણન ક્રામલ શબ્દોમાં અને પ્રચલિત રાગોમાં કર્યું છે. તેમજ પંચ-પરમેષ્ઠી પૂજામાં અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ આ જૈન સિદ્ધાંતપ્રસિદ્ધ ભવજલતારણ પંચપરમેષ્ઠિનું મહામંગલકારી આત્મકલ્યાણુકારી અદ્ભુત વર્ણન આપ્યું છે. રાગો પણ ધણ્યા જ મધુર છે, તેથી હુરેક ગાઈ શકે તેવા છે.

યદ્યપિ આચાર્ય શ્રીવિજયવલલલ સૂરીધરજી મહા-રાજે આજ સુધીમાં સ્વર્ગવાસી ;ન્યાયાંસ્નાનિધિ જૈનાચાર્ય

શ્રીમદ્બિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી પ્રસિદ્ધ નામ શ્રીઆત્મારામજી મહારાજે ને પૂજાએઓ ખનાવી તેઓને છોડીને ખીજુ લગભગ અઢારથી ચોગણીસ પૂજાએઓ નવીન દ્યથી પ્રચલિત રાગોમાં ખનાવી જૈન સમાજની એક મોટામાં મોટી જોટ પૂર્ણ કરી છે. એ પૂજાએનો પ્રચાર દરેક સ્થાનમાં અધિક થઈ રહ્યો છે. તેમાં પણ આ ત્રણ પૂજાએનો પ્રચાર તો અત્યધિક જોવા મળે છે. તેથી જ આ પ્રયત્ન ગુજરાતી ટાઇપમાં ગુજરાતી અંધુએ માટે સભાની વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈ કરવામાં આવ્યો છે. આનો લાલ મુંબાઈ કોટ જૈન મિત્ર સલાને જ ધેઠે છે.

આચાર્ય શ્રીવિજ્યવહ્નિસ સૂરીશ્વરજી મહારાજે ચારિત્ર પૂજાના વક્તાવ્યમાં પૂજાનું રહુરચ, લાષામાં પૂજાએઓ રચ. વાનો શો હેતુ ? વિગેરે સાઝે દર્શાવેલ હોવાથી જ્ઞાસુએ ત્યાંથી જોવા વિચારવા કષ્ટ ઉઠાવે. અહીં આલેખવું અસ્થાનેજ ગણ્યાય.

એટલું તો મારે ચોક્કસ અને લારપૂર્વક કહેવું જ જોઈએ કે આ વીસમી સહીમાં નવીન રાગ રાગિણીમાં પૂજાએનો પ્રથમ પ્રચાર જૈન સમાજમાં કોઈએ કર્યો હોય તો તે માત્ર એક જ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ જ છે. અને ત્યાર પછી બીજે નંખર આચાર્યશ્રી વિજ્ય વહ્નિસ સૂરીશ્વરજી મહારાજનો છે. પંજાબ, મારવાડ, મેવાડ, દક્ષિણ, યુ. પી., સી. પી. અને બંગાલ દેશોમાં આ પૂજાએનો પ્રચાર ધર્યો જ અધિક જોવા મળે છે. એનું મૂખ્ય કારણ એ જ છે કે એકતો હિન્દી લાષા, ખીજું સુંદર મોહુક રાગ રાગિણી સાથે શાખ્દોની કોમળતા, મધુરતા અને અનુપ્રાસ વિગેરે ઉત્તમોત્તમ જોવામાં આવે છે. કેવળ કહીં કી ઇંટ કહીં કા રોડા, ભાનુમતીને કુણવા જોડા વાળી

કહેવતને સાર્થક કરનારાઓ, અન્યની રચેલી પૂજાઓમાંથી પહોના પહોના ઉચાપત કરી જેમ તેમ ગાંઠો વાળી કવિ થનારા ધણા જ જેવામાં આવે છે. અહીં સુધી કે આચાર્ય શ્રીવિજયવંદ્ભુલ સૂરીંદ્ર મહારાજની રચેલી પૂજાઓમાંથી કેટલાક નામચી-નેાએ પહોના પહોના ફેરવી એક બે શરીરોને અદલખદલ કરી પૂજા અનાવનારાઓ કવિ કુલ કીરીટો જગતમાં અથડાયા કરે છે અને પોતાની એટી એંટ જમાવે છે. પોતાની મેળે પદવીના ટાઇટલો કૈનારાઓ માટે સ્તેયભાવ શું ને મહાવત શું ? અસ્તુ “ આ જગ મીહું પરલોક કેને હીહું ” ની માર્ક અહીં ગમે તેમ કરી લે પરંતુ પરલોકમાં પોપાખાઈનું રાજ્ય નથી એ ચોક્કસ ધ્યાનમાં રાખવું જરૂરી છે. પ્રભુ ભક્તિના બહાને અન્યના પહોના ઉચાપત કરનારાઓ માટે કચું સ્થાન હશે તે તે સ્વયં વિચારી લે એજ વધુ ચોગ્ય છે.

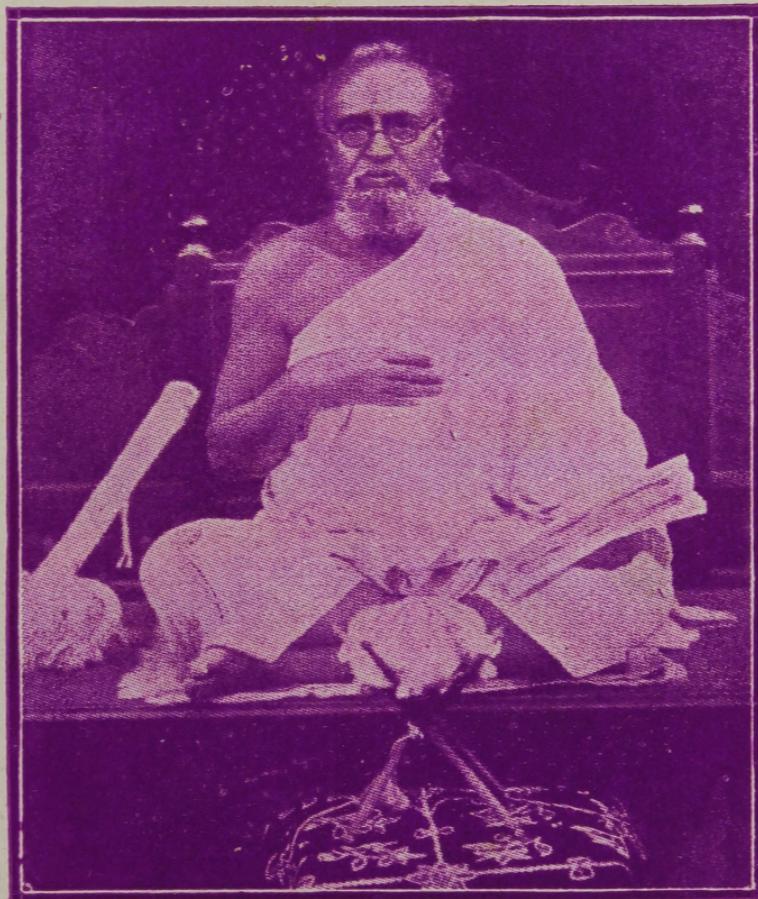
આ પૂજાની પ્રસિદ્ધ અર્થે રાધનપુર નિવાસી ધર્મત્મા શેઠ સકરચંદ મેતિલાલ મૂલજીએ એકસો ને એકની રકમ આપી છે તે બદલ એમને ધન્યવાહ ઘટે છે.

આ પુસ્તક ધણી જ કાળજીથી સુધાર્યું છે. છતાં કયાંએ દિલ્લોષથી કે પ્રેસ દોષથી અશુદ્ધ રહેવા પામી હોય તો સહૃદય થઈ સુધારીને વાંચવા સુઝ બંધુએને નમ્ર વિનાંત કરી વિરમું છું.

અગાસી બંદર ૬-૧૨-૩૫
મૈન એકાદશી. શુક્રવાર. ૧૯૬૨
આ. સં. ૪૦. વી. સં. ૨૪૬૨

ચરણવિજ્ય.

न्यायांलेनिधि-जैनाचार्य-श्रीमद्विजयानंदसूरीश्वरज्ञ ब्रह्मिष्ठ
नाम श्रीआत्मारामज्ञ महाराजना पट्टधर पूज्यपाद-

आचार्य श्रीविजयवद्वालसूरीश्वरज्ञ महाराज

श्री महोदय ग्रेस—भावनगर.

ॐ

वन्दे वीरमानन्दम् ।

वर्तमान

शीलं प्राणभृतां कुलोदयकरं शीलं वपुभूषणं,
 शीलं शौचकरं विपद्धयहरं दौर्गत्यदुःखापहम् ।
 शीलं दुर्भगतादिकन्ददहनं चिन्तामणिः प्रार्थिते,
 व्याघ्रव्यालजलानलादिशमनं स्वर्गपर्वर्गप्रदम् ॥ १ ॥

“ तकेसु वा उत्तमबंभवेरं ”

(सूत्रकृताङ्ग.)

“ स इसी स मुणी स संज्ञए स एव भिंकखू जो सुदूरं चरति बंभचेरं ”

[प्र० व्या०]

पूर्वोक्ता आर्षवयनोंसे सिद्ध है अल्पव्यर्थ ऐक सर्वोत्तम गुण है. कुलका उद्य करनेवाला, शरीरका भूषित करनेवाला, पवित्रता-शौच करनेवाला, विपद्मा और लयका हरनेवाला, हुर्गति-हुरवस्था और दुःखोंका नाश करनेवाला, दौर्लाङ्ग्य आदि अशुल कर्म प्रकृतिकी जड़का दाह-भस्म करनेवाला, प्रार्थना करनेवालोंका चिन्तामणिके समान चिन्तित-भेतोवांछित हेनेवाला, व्याघ्र-सर्प-जूल-अग्नि आदिके उप-द्रवोंका शानत करनेवाला, यावत् स्वर्ग और मोक्षका हेनेवाला शील-अल्पव्यर्थ है.

“ सर्व प्रकारके तपमें उत्तम तप अल्पव्यर्थ है. ”

“ वही भरा ऋषि, वही सन्त्या भुनि, वही पक्षा संयमी और वही यथार्थमें लिक्षु है, जो शुद्ध अल्पव्यर्थका सेवन करता है. ”

श्रीप्रभव्याकरणसूत्र-दशमे अंगमें अहम्यर्थका भिन्ना छस प्रकार वर्णन की गई है।

१ जैसे अह नक्षत्र तारोंमें चंद्रमा प्रधान है, वैसेहि वतोंमें प्रधान वत अहम्यर्थ है।

२ भिणि, मोती, विद्वुम (मुँगा-परवाला) और रत्नोंके उत्पत्ति स्थानोंमें जैसे समुद्र प्रधान है, वैसेहि वतोंमें प्रधान अहम्यर्थ वत है।

३ जैसे भिणियोंमें वैदूर्य भिणि-रत्न प्रधान होता है, वैसे ही वतोंमें अहम्यर्थ प्रधान होता है।

४ जैसे भूषणोंमें भुकुट प्रधान है, वैसे वतोंमें अहम्यर्थ प्रधान है।

५ जैसे वस्त्रोंमें क्षौभयुगल-कपासका वस्त्र प्रधान माना जाता है, वैसेहि वतोंमें अहम्यर्थ प्रधान माना जाता है।

६ पुष्पोंमें (झूलोंमें) जैसे पद्म-कमल प्रधान होता है, वैसेहि वतोंमें अहम्यर्थ प्रधान होता है।

७ सर्व जलिक चंदनोंमें जैसे गोशीर्ष-भावना चंदन प्रधान माना है, वैसेहि वतोंमें अहम्यर्थ प्रधान माना है।

८ जैसे अनेक प्रकारकी औषधि-वनस्पतियोंका उत्पत्तिस्थान हिमवान् पर्वत है। वैसेहि आगम प्रसिद्ध आमर्श औषधि आदि अनेक औषधियोंका उत्पत्ति स्थान अहम्यर्थ है।

९ जैसे नहियोंमें शीतोष्ठा नहीं प्रधान मानी जाती है, वैसेहि वतोंमें अहम्यर्थ प्रधान माना जाता है।

१० समुद्रोंमें जैसे सबसे अडा स्वयंभूरभाषु समुद्र माना गया है, वैसे ही सर्व वतोंमें अडा-प्रधान वत अहम्यर्थ माना गया है।

११ जैसे मांडलिक-गोलाकार-मातुषेतर, कुंडल और रुचकवर

धन तीनोंही पर्वतोंमें (तेरहवें स्थानवरदीपांतर्गत) स्थानवर पर्वत प्रधान माना है, वैसेही वर्तोंमें अह्माचर्य वर प्रधान माना है.

१२ नैसे कुंजर-हाथियोंमें औरावण इक्षिका हाथि प्रधान गिना जाता है, वैसेही वर्तोंमें अह्माचर्य प्रधान गिना जाता है.

१३ जंगलमें रहनेवाले भूग-हरिण आहि पशुओंमें नैसे किंहु प्रधान-बड़ा माना जाता है, वैसेही वर्तोंमें बड़ा-प्रधान अह्माचर्य माना जाता है.

१४ मुपर्खुकुमार नामा देवताओंमें नैसे वेणुहेव नामा देवता मुख्य-प्रधान कहा जाता है, वैसेही वर्तोंमें मुख्य-प्रधान अह्माचर्य कहा जाता है.

१५ नैसे नागकुमार जलिके देवताओंमें शरणेंद्र प्रवर-प्रधान माना जाता है, वैसेही वर्तोंमें प्रवर-प्रधान अह्माचर्य माना जाता है.

१६ देवलोकोंमें नैसे पांचमा १अह्मा देवलोक गुणाधिक प्रधान माना जाता है, वैसेही वर्तोंमें अह्माचर्य प्रधान माना जाता है.

१७ अवनपतियोंके अवनोंमें और देवलोकके विभानोंमें सुधर्मसभा, उत्पादसभा, अलिष्टेसभा, अकंठारसभा और व्यवसायसभा, धन पांचोंही सभाओंमें नैसे सुधर्मसभा प्रधान मानी जाती है, वैसेही वर्तोंमें अह्माचर्य वर प्रधान माना जाता है.

१८ आयुमें नैसे लवसस्तम-अनुत्तर विभानवासी देवताओंकी आयु प्रधान मानी जाती है, वैसेही वर्तोंमें अह्माचर्य वर प्रधान माना जाता है.

१९ रानहान, धर्मोपग्रहण और अस्यदान-तीनोंही प्रकारके उत्तम दानोंमें नैसे अस्यदान प्रधान-सर्वोत्तम माना जाता है, वैसेही सर्व उत्तम वर्तोंमें अह्माचर्य उत्तम-प्रधान माना जाता है.

---

१ पंचमदेवलोकः तत्क्षेत्रस्य महत्वात् तदिन्द्रस्यानिशुभपरिणामत्वात्

प्रवरः । प्र० व्या० टीका ॥

२० रंगेहुए कपडोंमें न्यैसे किरभची रंगा हुआ लाल कंधल
मुख्य माना जाता है (एक वक्ताड़ा लगा हुआ रंग फ्रिर उतरता नहीं
है-मछुड़का रंगली प्रायः औसाड़ी माना जाता है,) वैसेही अह्मयर्थ व्रत,
व्रतोंमें मुख्य माना जाता है. मतलब अह्मयर्थ रंग जिस आत्माड़ा लग-
गया अस फ्रिर वह आत्मा मुक्तिड़ा प्राप्त हुए विना नहीं रहता है.

२१ छ प्रकारके भंडननोंमें न्यैसे पहला वज्ञ-ऋषि-नामाचय नामा
संहनन प्रधान कहा जाता है, वैसेही व्रतोंमें अह्मयर्थ व्रत प्रधान
कहा जाता है.

२२ छप्रकारके भंस्थानोंमें न्यैसे पहला भंस्थान सभन्यतुरस्त नामा
मुख्य माना जाता है, वैसेही व्रतोंमें मुख्य अह्मयर्थ माना जाता है.

२३ सर्व प्रकारके ध्यानोंमें न्यैसे परमशुक्लध्यान (शुक्लध्यानका
चौथा लेद) प्रधान-अत्युतम माना गया है, वैसेही व्रतोंमें अह्मयर्थ
माना गया है.

२४ भतिज्ञान आदि पांचों ज्ञानोंमें न्यैसे केवलज्ञान सर्वोत्तम प्रधान
होता है, वैसेही व्रतोंमें अह्मयर्थ होता है.

२५ छप्रकारकी लेख्याओंमें न्यैसे शुक्लध्यान के तीसरे लेदमें होने-
वाली परमशुक्ललेश्या प्रधान गिनी गध है, वैसेही व्रतोंमें अह्मयर्थ
व्रत प्रधान गिना गया है.

२६ न्यैसे साधु-मुनि-ऋषियोंमें श्री तीर्थोंकर महाराज सर्वोत्तम
परमपूज्य माने जाते हैं, वैसेही व्रतोंमें अह्मयर्थ माना जाता है.

२७ क्षेत्रोंमें न्यैसे भण्डविद्वहु क्षेत्र प्रधान माना गया है, वैसेही
व्रतोंमें अह्मयर्थ व्रत माना गया है.

२८ पांच मेरुओंमें न्यैसे मंदरवर जंभूद्वीपका मेरु गिरिराज
कहा जाता है, वैसेही व्रतोंमें अह्मयर्थ व्रत व्रतराज कहा जाता है.

२९ मेरुपर्वतके भद्रशाल, नंदन, सौमनस और पंडक नामा चारों

વતोમें नैसे नंदनवनके प्रधान माना है, वैसे ही वतोमें अहर्यर्थ
वतके प्रधान माना है.

३० नैसे वृक्षोमें सुदर्शन नामा जंबूवृक्ष कि, जिसके नामसे यह
जंशुदीप कहा जाता है, प्रधान माना गया है, वैसेही वतोमें प्रधान
वत अहर्यर्थ माना गया है.

३१ नैसे तुरेगपति, गणपति, रथपति और नरपति राज्ञके
नामसे विश्रुत-प्रसिद्ध होता है, वैसेही वतोमें अहर्यर्थ वत राज तरीके
प्रसिद्ध होता है.

३२ नैसे महारथपर सवार हुआ हुआ महारथी, पर-शत्रु
सैन्यके पराभव करनेमें प्रसिद्ध होता है, वैसेही अहर्यर्थिप रथपर
सवार हुआ हुआ महारथी-अहर्यारी उर्मिरिपुके सैन्यका पराभव
करनेमें प्रसिद्ध होता है.

वाचक ! पूर्वोक्ता उपभायोंके पदनेसे अहर्यर्थको उत्तमताकी छाप
आनमें आगाध होगी ?

स्वर्गवासी प्रातःस्मरणीय स्वनामधन्य पूज्यपाद श्रीमद्विजया-
नन्दस्त्रिय (आत्मारामण) महाराजने निजरचित विंशति स्थानक
भूमि में अहर्यर्थ पदकी पूजाका वर्णन करतेहुए—

“ दरामे अंगे अतीस उपभा, अहर्यर्थको द्यरी. २४४० ”
धूस प्रकार वर्णन किया है, वह अतीस उपभा यही है जो उपर लिखी
जा सकती है.

आपने निज विरचित जैनतत्त्वादर्श नामक अंथमें अहर्यर्थका
वर्णन करते हुए जो कुछ वर्णन किया है उननीय एवं आहरणीय
होनेसे उसको यहां उक्त करना योग्य समझा जाता है.

“ चौथा मैथुन सेवनेका लाग करना, तिसका नाम मैथुनत्यागवत
कहते हैं. निस मैथुनके हो लेद हैं, एक द्रव्यमैथुनत्याग, दूसरा लाव-

મैथुनत्याग. ઉસમें દ્રવ्यमैथुन તो પરસ्वी તथા પરપુરૂષકે સા� સંગમ કરના, સો પુરુષ સ્ત્રીકા ત્યાગ કરે ઔર સ્ત્રી પુરુષકા ત્યાગ કરે. રતિ કીડા કામસેવનકા ત્યાગ કરે તિસકો દ્રવ્યઅલ્પચારી તથા વ્યવહાર-અલ્પચારી કહિયે.

દૂસરા ભાવમैથુન હૈ સો એક ચેતન પુરૂષકે વિષયવિલાસ પર-પરિણુતિરૂપ તથા તૃણામભતારૂપ ધર્ત્યાદિ કુવાસના સો નિશ્ચય પરસ્વીકા મિલના, તિસકે સાથ લાલ પાલ કામ વિલાસ કરના સો ભાવમैથુન જનના, તિસકો જિનવાણીકે ઉપહેશસે તથા ગુરુકી હિતશિક્ષાસે શાન હુએ તથ જાતિહીન જનકરકે અનાગતકાલમેં મહાદુઃખદાયી જનકર પૂર્વકાલમેં ધસિકી સંગતસે અનંત જન્મભરણુકા દુઃખ પાયા, ધસવાસ્તે ધસ વિજાતીય સ્ત્રીકા તજના હીક હૈ. ઔર મેરી જે સ્વજનતિ સ્ત્રી પરમ ભક્ત ઉત્તમ સુકુળિની સમતારૂપ સુંદરી તિસકા સંગ કરના હીક હૈ. ઔર વિલાવપરિણુતિરૂપ પરસ્વીને મેરી સર્વ વિલ્લુતિ હુલ્લીની હૈ તો અથ સહ્યગુરુકી સહાય સેતી એ દુષ્પ પરિણામરૂપ જે સ્ત્રી સંગ લગી હુદ્ધથી તિસકા થોડા થોડા નિયંત્ર કરું, લાગનેકા ભાવ આદરનું. જિસસે શુદ્ધસ્વભાવ ધરણૂપ ધરમેં આજને, તથા સ્વરૂપ તેજસી વૃદ્ધિ હોવે, એસી સમજ પા કરકે પરપરિણુતિમેં મભતા ત્યાગે ઔર કર્મકે ઉદ્ઘયમેં વ્યાપક ન હોવે, શુદ્ધ ચેતનાકા સંગી હોવે સો ભાવમैથુનકા લાગી કહિયે. ધાં દ્રવ્યમैથુનકે લાગી તો પદ્મદર્શનમેં મિલ સકતે હૈ, પરંતુ ભાવમैથુનકા લાગી તો શ્રી જિનવાણી સુનનેસે ભેદાન જરૂર ધરમેં પ્રગટ હોતા હૈ તથ ભવપરિણુતિસે સહજ ઉદાસીનરૂપ ભાવમैથુનકા ત્યાગી જૈનમતમેંથી હોતા હૈ.” [જૈનતત્ત્વાદર્થ. ૩૨૬] .

પ્રાય: યત્ર તત્ર “ અલ્પવતેપુ વ્રતમ् ” ધસ પ્રકાર અલ્પચર્યકી-સ્તુતિ ક્યા નૈન ઔર ક્યા નૈનેતર સર્વ દર્શનોંમેં સુક્તાંકંદસે હો રહી હૈ, તથાપિ અલ્પચર્યકો સાદર માન હેનેવાલે યા ઉસકો સ્ત્રીકાર, કરનેવાલે. ઔર યથાવત પાલનેવાલે આજકાલકે સુધરે હુએ કહાતે જમાનેમેં વિરલેહી નજર આતે હૈનું. જિસકા કારણું યદિ તઠસ્થત્યા શુદ્ધ

मनसे को धूम विचारेगा तो, उसको धूम प्रस्तुत अल्पर्थवित पूजाकी दशभी पूजाके—“ जे याहें शुभ लानसे, निज आतम कल्यान; तीन सुधारें ग्रेमसे, खान पान पहिरान. ” धूम अंतिम होड़रेसे भालूम हो जयगा.

आजकाल धूम सुधरे हुए कहाते जमानेमें खान, पान और पहरान-का त्रैमा डाल होगया है कहनेकी ज़रूरत नहीं है. विना ज़रूरतके खान पान पहरान स्वाद और शौकके लिये किस कहर होरहा है प्रायः सभके अनुभव जोचर होरहा है. इन्हीं अर्थी धूतनी बढ़ रही है कि, हर-एक समाजमें धूमकी पुड़ार सुनाई हेती है. धूम परली तुरी यह कि, छाड़नेके वक्ता सभके सभ इर वही लकीरके इक्षीरवाला हिंसाप लीये ऐडते हैं. धनवानेंकी जने खला कि हमारे गरीबलाईयोंका जितना सहन करना पड़ता है? यहि धनाद्योंमेंसे जिबहाका स्वाद लोतुपत्ता और इशनकी इशियारी हटजवे तो समाजके उद्घारमें एक धड़ी भी भी होरी न लगे. अरे जहां अपने स्वाद और शौकके पीछे जगजहिर अष्ट चीजेंके उपयोगमें धर्मतक्का भी ख्याल नहीं दियाजाता है वहां गरीब लाईओंका ख्याल कहांसे आवे. मतलभ मादक और भोजक वस्तुओंका प्रायः सामाज्यसा होरहा है और धूसके प्रभावसे अल्पर्थकी क्या दशा होरही है स्वयं विचार कर लेना प्रत्येक धर्मात्माका कर्तव्य है. अधिकके लिये भरहूम शास्त्रविशारद जैनाचार्य श्री विजय-धर्मसूरिविरचित “ अल्पर्थहिंदूर्णन ” और प्रायः सर्वभान्य भखातभा गांधीजी रचित “ आरोग्यहिंदूर्णन ” हेष्कर तटस्थतया पक्षपात रहित होकर जितना भनन और निहिंद्यासन विचार और आचारमें लाना योग्य मालूम होवे, गुणुग्राही सञ्जन पुरुषोंका अवश्य ही लाना योग्य है. ‘ शुभे यथाशक्ति यतनीयम् ’ का याद कर शुभ काममें यहि सर्वथा यत्न-शाणा न अनाजने तो जितना हो शके उतना तो अनना ही चाहिये.

पूर्वाचार्यों की यही भनशा पाई जाती है कि, जिसतरह होसके देकेंकी रुचि धर्ममें लगाई जावे. अस धसी पवित्रआशयसे उन्होंने

ततदेशीय तत्त्वालीन लोडेंगी समझमें आवें और यह स्वयं भी ५६ सदें वैसे उस देशीही भाषामें किनेही रास, छंद, स्तोत्र, स्वाध्यायाहि अंथ निर्माणु किये हैं। धतिहासकी तई दृष्टि हौडनेसे मातृभूम होता है कि, जैनकी हो प्रसिद्ध शाखा, एक श्वेतांबर और एक हिंगंबर। होनों शाखाओंमें संस्कृत प्राकृतके ध्लावा भाषाके सैकड़ों अल्पकी हजारों अंथ नजर आवेंगे। जिनमेंली श्वेतांबरोंके प्रायः गुजराती भाषाके अंथ अधिक भिलेंगे और हिंगंबरोंके प्रायः हुंदारी-ज्यपुरके ध्लाकेडी भाषामें और कनडी भाषामें यने हुए अंथ अधिक नजर आवेंगे। धससे यह भी सिद्ध होसकता है कि, श्वेतांबरोंकी गुजरात और गुजरातके साथ भिलता जुलता प्रायः मारवाड देश-ध्लाका सीरी। ही तथा ध्लाका ज्यपुर धन होनों स्थानोंमें प्रायः प्रथमसे ही अधिकता रही है, जो आजतक इध्लाई है रही है। वैसेहि हुंदारहेश ध्लाका ज्यपुर और महाराष्ट्रमें प्रायः हिंगंबरोंकी अधिकता प्रथमसे ही रही मातृभूम होती है जो आजतक मौजूद है।

जिस प्रकार पूर्वाचार्योंने लोडेंगे उपकारके लिये प्रचलित लोक भाषामें अंथरचना की, धसी प्रकार उस उस समयकी प्रचलित संगीतविद्यामें पूजन्योंकी रचना जुहे जुहे इपमें बनाई। जिससे पूजनप्रेमी प्रलुब्धतोंको प्रलुक सन्मुख पूजा पढ़ते पढ़ते हुए उन्ही पूजनदारा पदपदार्थोंका ओध होता जाता है। दृष्टांत तरीके—विंशति स्थानक पूजनदारा तीर्थंकरनामकर्म—पुण्यप्रकृतिके अंधनेके वीस शुल्क निभितोंका ओध होता है।

नवपदलुकी पूजनसे—अरिहंत, सिद्ध, आचार्य, उपाध्याय और साँधु धन पांच परमेष्ठि जो नमस्कारमन्त्रमें नमस्करणीय हैं। धनका ओध कराया गया है। साथमें दर्शन, ज्ञान, चरित्र और तपत्रप धर्म—कर्त्तव्य समझाया गया है कि, जिन कर्त्तव्योंके करनेसे यह ज्ञव पूर्वोक्ता पांचोंही परमेष्ठिपदका अधिकारी होता है। अर्थात् नवपदोंमें प्रथमके पांच पद धर्म हैं और अगले चार पद धर्म हैं। धर्म होवे

તलી જીવ ધર્માં હો સકતા હૈ. ધર્માં પાંચ પદોમે પ્રથમકે અરિહંત ઔર સિદ્ધ હો. પદ દેવ-દુષ્ટ-પગમેશ્વરમેં ગિને જતે હોય અગલે આચાર્ય, ઉપાધ્યાય ઔર સાધુ યે તીન પદ ગુરુ તરીકે માને જતે હોય. મતલખ નવપદમેં હો. પદ દેવ, તીન ગુરુ ઔર ચાર ધર્મ; એતાવતા દેવ, ગુરુ ઔર ધર્મ છન તીન તર્ફોંડા ઓધ કિયા ગયા હૈ.

અઉસઠ પ્રકારી પૂજાદારા અષ્ટ કર્મકાં સ્વરૂપ, ઉનકે મૂલ ઔર ઉત્તર બેદોંડા સ્વરૂપ, કિસ પ્રકાર કિન કિન નિમિત્તોંસે જીવ કોન કોનસા કર્મ બાંધતા હૈ, કિસ કિસ કર્મકી કિતની કિતની જધન્ય ઔર ઉતૃષ્ટ સ્થિતિ હોતી હૈ, ઉદ્ય-ઉદ્દીરણા-સત્તા-બંધ-દ્વાર-અદ્વાર-નંકમળું-અપ-વર્તન, યાવત્ નિર્જરા ઔર સર્વ કર્મકે ક્ષય હોનેપર આત્મસત્તાકી ગ્રામિ, કર્મરહિત હોકર જીવકી મુક્તિકા હોના, સંસારબંધનસે સર્વથાં નિર્મુક્ત હોના ધત્યાદિ દ્રવ્યાનુયોગરૂપ તત્ત્વજ્ઞાનકા સંક્ષેપસે વીરપ્રભુકી પૂજાદારા ઓધ કરાકર પૂજયકો પૂજસે પૂજકો કર્મરહિત હોકર સ્વરૂપ પૂજય બનનેકા ઉત્સાહ દરસાયા હૈ.

આરાં બ્રતકી પૂજામેં પ્રભુકી પૂજા-સ્તુતિદારા ગૃહસ્થધર્મ—ગૃહસ્થકો સ્વીકાર કરને યોગ્ય આરાં પ્રકારકે નિયમકા ઓધ કરાયા હૈ, ઔર અંતમેં ધીરે ધીરે યહ જીવ ગૃહસ્થધર્મદારા ભી અપની ઉન્તતિ કરતા હુચ્ચા મુનિ ધર્મકી તર્ફ ઝુકકર, પ્રવૃત્તિમાર્ગસે હટકર, નિવૃત્તિમાર્ગમેં આકર, પરમપદ-મોક્ષકા અધિકારી હોજતા હૈ; ઐસા ઓધ દિયા ગયા હૈ.

પિસ્તાલીસ ૪૫ આગામકી પૂજાદારા ૧૧ અંગ, ૧૨ ઉપાંગ, ૬ છેદ, ૪ મૂલ, ૧૦ પયન્ને, ઔર નંદિસૂત્ર તથા અનુયોગદાર સૂત્રમેં જો જો પદાર્થ જાની મહારાજને વર્ણન કિયે હોય, ઉનકા સંક્ષેપસે દિગ્દર્શન કરાકર જાનિમહારાજ--પ્રભુ--વીતરાગહેવકી પૂજા કરતે હુચ્ચે જાનકી આરાધના હોનેસે જીવ આરાધક બનકર જાનાવરણીય કર્મકો ક્ષયકર યાવત્ મહારાજાની-કેવલજાની બન જતા હૈ ધત્યાદિ આશય ઉપલખ્ય હોતા હૈ.

મતલખ ધર્સી પ્રકાર પ્રત્યેક પૂજામેં રહા હુચ્ચા ગૂઢ આશય-રહસ્ય સમજલેના ચાહિયે. કોઈલી પૂજા આશય યા રહસ્યકે વિનાકી નહીં હૈ.

પૂર્વાચાર્યોંને-પૂર્વપુરુષોંને-સંસ્કૃત-પ્રાકૃત અંથોડા વાંચનેકી શક્તિસે રહિત એસે શ્રદ્ધાળુ લભ્યજીવોંડો જ્ઞાનવાન-જ્ઞાનકાર ઔર કર્તાબ્યપ્રારથણુ સદાચારી અનાનેકે ઉદેશસેહી ખાસકર ભાપાચંથોમેં ઉસકા ઉદ્ઘાર કરકે ઉપકાર કિયા હૈ.

પરંતુ યહ સથ કિનકે લિયે ? જે ઉત્સાહસે છકુઠે હોકર પ્રેમપૂર્વક ઉપયોગસહિત કાર્ય કરેં ઉનકે લિયે. બાકી આજકાલકે પ્રાયઃ નિરુત્સાહી ગાંને પડા ઢાલ અજનેવાલોંડે લિયે નહીં. પ્રસંગ વશ કહના પડતા હૈ કિ, કિતનેક ડિકાને પૂજન પદાધ જતી હૈ વહાં સ્નાત્વી તો પૂજનરી (જોહી) ઔર ચંડીપાઠકી તરહ પાડકરકે વેદ (વગાર) ઉતારનેવાલે ભોજકકે સિવાય લગવાન્ત હી લગવાન્ત દેખનેમેં આતે હૈ.

હાં કદાપિ કહીં સતરાં લેદી પૂજનકે સાથ અદારમા લેદ-જમના વાર દૂધપાણ પૂરી યા લક્ષ્મી કચૌરીકા નેર હોતા હૈ તો ધને બાધ બાધ નજર આતે હૈનું, પરંતુ વોલી ધધર ઉધર ફિરતે રહતે હૈનું યા રસોએક્ટ કામમેં તલાલીન રહતે હૈનું. ધસ પ્રકારકે વર્તનસે કેસા ઔર કિતના લાલ હો સકતા હૈ સ્વયંદી વિચાર કર્યેના યોગ્ય હૈ.

તાત્પર્ય યહ હૈ કિ જખ, કલી પુણ્યોદયસે પ્રલુપૂજન પદાધ જવે તથ સથ બાધ બાધ એકનિત હોકર શાંતિપૂર્વક પ્રેમ ઔર આનંદ ઉત્સાહસે જિનકો પદના ઔર ગાના આતા હોને મધુર-મીહી આવાજસે પૂજન ગાવેં ઔર બાકીકે સથ ચુપચાપ સુને તથા ભાવાર્થમેં સથકે સથ અપના અપના ઉપયોગ લગાવેં. ધસ તરહ કરનેસે ધરથાર કામ-ધંધા છોડ કર પ્રલુભંહિરમેં આનેકા લાલ પ્રામ હોતા હૈ ઔર પૂર્વ-પુરુષોંડા કિયા હુઅા ઉપકારલી સફલ હોતા હૈ.

પ્રસ્તુત પૂજનભી ધસી આશયસે રાજનગર-અહમદાબાદનિવાસી ઝવેરી લોણીલાલ તારાચંદ (જે મંગલભાડકે ઉપનામસે પ્રસિદ્ધ હૈ-ઔર ડેશીવાડાકી પોલમેં રહતે હૈનું.) કી પ્રેરણસાસે બનાધ ગાઈ હૈ.

સંવત ૧૯૭૭ ચૈત્ર સુદિમેં શ્રીકેસરિયાનાથજીની યાત્રા કરનેકા ઝવેરી

લોગીલાલભાઈ આયેથે, ઉસવકત મૈં લી શિવગંજનિવાસી સંધવી ગોમરાજ કૃતેચંદ પોરવાડકે સંધમેં શ્રીકિસરિયાનાથજીની યાત્રાર્થ વહાં ગયા હુઅા થા. સંધવીજીની પ્રેરણાસે શ્રીકંપલદેવસ્વામીકે પંચકલાણુકરી પૂજન વહાં તૈયાર કરી થી. જિસકે પદાનેકા શ્રીકિસરિયાનાથજીને દરખારમેં પહલપહલા લાલ જવેરી લોગીલાલભાઈને હી લિયા થા. ઉસ સમય છન્હેંને પ્રાર્થના કરી થી કિ, એક પૂજન અનુભયર્થકી અનાદ જવે તો આશા કરી જતી હૈ, ઘને જીવેંકા પૂજનકે નિમિત્તસે અનુભયર્થકા લાલ હોવેંગા. વિષય ગહુન ઔર વિચારણીય હોનેસે અપની શક્તિકે બાહુરકા કાર્ય સમજકર ધસકે જવાબમેં મૈને મૌનકાઢી સરણા લિયા. કિતનાહી સમય વીતાદિયા. પરંતુ—“જક્કી જમેં લગન હૈ વાકે મન વે દેવ” કરી કહાવતકે અનુસાર સેડ લોગીલાલભાઈકી લગન ધસીમેં લગી રહી. જખ કલ્યા કિસી પ્રસંગવશ પત્રબ્યવહાર હોતા તો છસિ આતકો અવસ્થયાદ દિલાતે યે આભિર મુઝે યહ કામ કરનાહી પડા. મુઝે હતાશકે ઉત્સાહી અનાકર અનુભયર્થ-ચારિત્ર જેસે ઉત્તમ ગુણુકા ગાન કરાનેમેં સેફકી પ્રેરણા હી નિમિત બની હૈ, અત એવ કલશમેં સેડ લોગીલાલ ભાઈકા પરિચય બત્તોર યાદગારકે દિયા ગયા હૈ.

દસ પૂજનકે મંગલાચરણમેં જગવદ્વિલ પારસ પ્રલુ રખનેકા મત-લખ યહ હૈ કિ, જિસ સમય લોગીલાલભાઈકી અધિક પ્રેરણા હુધ ઔર અહુમદાયાદનિવાસી વડીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોહી દર્શનાર્થ આયે ઉનકે સાથલી કહુલા બેળ ઉસ સમય મૈં માલેરકોટલા (પંજાય) મેં થા.

માલેરકોટલામેં હો શ્રીજૈનમંહિર હૈ. એક મોતીખાજરકે રાસ્તેમે ઔર દૂસરા શહુરકે મધ્યલાગમેં હોનોં હી શિખરબંધ હૈ, હોનોંમેં શ્રીપાર્થનાથ સ્વામીકી પ્રતિમા મૂલનાયકતરીકે હૈન. એકમેં “શામલા પાર્થનાથ” ઔર દૂસરેમેં જગવદ્વિલ પાર્થનાથ.”

જુસવકત વડીલ કેશવલાલભાઈને સેડ મંગળદાસભાઈકા સંદેશા મુનાયા ઔર પ્રાર્થના કરી. ઉસવકત પાસમેં ઐડેહુએ પંન્યાસ લલિત

વિં ને ભી જેર હિયા કિ, બહુત સમય હો ગયા અથ તો છનકી પ્રાર્થનાકી સુનાઈ હોજની ચાહિયે, ઔર સુનાઈની યહાંથી હોને કિ જિસે કેશવલાલભાઈએ વડીલ હોનાલી સાર્થક હોજને. કયોંકિ કેશવલાલભાઈ બોંગીલાલભાઈએ પરમ મિત્રભી હૈ.

જાનીને અપને જાનમેં એસા હી દેખાથા. સમય આમિલા. દ્વય-ક્ષેત્ર-કાલ-ભાવ-ચારોંથી એકત્રિત હોગયે. પૂજન બનની શુરુ હો ગઈ. માલેરકોટલામેં શ્રી જગવદ્ધિલ પાર્થનાથ સ્વામીએ નિકટવર્તી સ્થાનમેં પ્રારંભ હોનેસે મંગલાચરણમેં ધૃષ્ટદેવતરીક યહ નામ આના યોગ્યઠી હૈ.

પ્રથમ પૂજન વડીલ સાહિએ સામનેઠી બનગાઈ, ઉનકો સુના દી ગાઈ ઔર ઉનંદીકી મારફત રોડ બોંગીલાલભાઈએ વધાઈ ભી દી ગાઈ કિ, આપકી ચીજ અનની શુરુ હો ગાઈ હૈ. પરંતુ ભવિતવ્યતા “ શ્રેયાસિ બહુ-વિજ્ઞાનિ ” સમાભિકે લિયે ક્ષેત્ર ઔર કાલ જાનીકે જાનમેં અનુકૂલ નહીં થા. અસ પ્રથમ પૂજન અનીઠી પડી રહી. કિંતુ સાથમેં પંન્યાસ લલિત વિં કી પ્રેરણા નૈસી કી વૈસી હી જરી રહી. જિસકા કારણ કાર્ય અવસ્થાની હોના થા. ગુરુકૃપાસે યથાશક્તિ યહ ઉદ્ઘાસ, યહાં શહર હોશિયારપુર (પંજાબ) મેં પૂર્ણ હો ગયા હૈ. ઔર છસીલિયે સમાભિમેં ‘શ્રીવાસુપૂજ્ય’ સ્વામીએ નામ અંતિમ મંગલરૂપ રખા ગયા હૈ. કયોંકિ છસ શહરમેં હો શ્રીનિનમંદિર હૈ. એક પુરાના ઔર દૂસરા નથા. નથા-મંદિર સ્વર્ગવાસી લાલા ગુજરાતમણી ઓસવાલ નાહર ગોત્રીને બનવાયા હૈ. જિસકે શિખરકા ગુંબજ સારાઠી સોનેસે મટા હુચા હૈ. જિસકી પ્રતિકા સ્વર્ગવાસી ગુરુમહારાજ ૧૦૮ શ્રીમદ્બિજ્યાનનદસુરિ (આત્મારામજી) મહારાજએ હાથસેહી વિક્રમ સંવત् ૧૯૪૮ માધસુરિ પંચમીએ હુદ્ધ હૈ.

પુરાને શ્રીજિનમંદિરમેં મૂલનાયક શ્રીચિંતામણિ પાર્થનાથ હૈ ઔર નૂતન મંદિરમેં શ્રીવાસુપૂજ્ય સ્વામી હૈ. મૈને જિસ ઉપાશ્રયમેં બૈકુર યહ પૂજન સમાપ્ત કી હૈ વહ મકાન, લાલા ગુજરાતમણીએ હી હૈ ઔર

श्रीमंदिरजुके पासमें है. यहांतककी उपाश्रयमें खडे खडे सन्मुख प्रभुके दर्शन हो सकते हैं. धसलिये उनकी नजरेके सामने पूजाकी समाप्ति होनेके कारण श्रीवासुपूज्य स्वामीका नाम अंत्यमंगलइप लिया गया है.

मुझे धस पूजाकी समाप्तिमें अधिक आनंद धसलिये हुआ है कि चारित्र-अल्पर्थकी तो पूजा, अल्पचारी ही श्रीपार्श्वनाथस्वामीकी सेवामें धस पूजाका प्रारंभ, अल्पचारी ही श्री वासुपूज्यस्वामीके सन्मुख धस पूजाकी समाप्ति, और वहली बालअल्पचारी श्रीनेमिनाथस्वामिके जन्म-कल्याणुके दिनमें ही मानो बालअल्पचारी श्रीनेमिनाथ स्वामीका जन्म-दिन ही धस पूजाकाली जन्मदिन. सत्य है ! अल्पर्थ होने तभी तो अल्पचारी होता है. अल्पर्थ गुणसहित ही तो गुणी अल्पचारी प्रभु श्रीनेमिनाथ स्वामि हुए हैं. धसलिये होनों गुण और गुणीका जन्मदिन भी एक ही होना चाहिये.

धस कृतिमें श्रीजिनहृष्टकविकी और श्रीउद्यरत्नकविकी कृतिकी कुछ जलक अवश्यमेव आवेगी. क्योंकि धन होनों महात्माओंकी रथी ‘नव वाडकी संज्ञाय’ सन्मुख रथकरके ही यह कृति तथार की गध है, जिसमेंभी आस करके श्रीजिनहृष्टकविकी कविताका आधार अधिक लिया गया है. ओर वह भी यहांतक कि, पांचमी पूजाकी दूसरी दाल तो कहीं कहीं अक्षर बदलके और चाल बदलके नैसीकी वैसी ही ली गध हैं. धसलिये धस बाखत पूर्वोक्त होनोंही महात्माओंका सहर्ष धन्यवाद प्रगट करना उचित ही समझ जाता है.

अवश्य करने योग्य कितनीक आतोंका खुलासा परिशिष्ट नंभर (१) में किया गया है. तथा प्रस्तुत पूजामें कितनेक दृष्टांत सूचित किये गये हैं, उनका खुलासा कुछ संक्षेपइपमें कथानकांदारा, पंन्यास लित विठ से लिखवा कर, परिशिष्ट नंभर (२) में हिया गया है. वायकवर्ग होनों परिशिष्टोंका पढ़कर अवश्य लाल उठावें.

यद्यपि धस पूजामें अल्पर्थकी मुख्यता है, अल्पर्थकी नव वाड-

હીકા પ્રકારાંતરસે વર્ણન હૈ, ઔર છસીલિયે છસડા નામ “અહિયય્
પ્રતપૂજા” રખા હૈ. તથાપિ પ્રારંભમેં ચારિત્રકા કુષ વર્ણન દિયા ગયા
હૈ. અહિયય્ ચારિત્રસે લિન નહીં હૈ. અહિયય્ વિના ચારિત નહીં
ઔર ચારિત્રકે વિના અહિયય્ નહીં છસ અભિપ્રાયસે, તથા સમ્યગ-
દર્શન-જાન-ચારિતાણુ-મોક્ષમાર્ગઃ” છસ મુજિબ દર્શન, જાન ઔર
ચારિત છન તીનોંકા મોક્ષપ્રાપ્તિમેં એક લેસા હક્ક હૈ. તીનોંમેંસે એક ભી
ન હોવે તો મોક્ષપ્રાપ્તિ નહીં હો સકતી હૈ. ચારિત વિનાકે દર્શન ઔર
જાન કિસી પ્રકાર અવિગતિ સમ્યગ્દદિષ્ટ ચતુર્થગુણસ્થાનમેં માન લિયે
જાવેં, પરંતુ દર્શન ઔર જાનકે વિના ચારિત તો હોઢી નહીં સકતા
હૈ. જખ ક્ષાયિક દર્શન, ક્ષાયિક જાન, ઔર ક્ષાયિક ચારિત, તીનોં હોવેં
તો દ્વિર મોક્ષમેં દેરી નહીં. ઉસમેં ભી સર્વ સંવરદ્ધ ચારિત્રકે હોનેપર
તત્કાલ-અનંતર હિ જીવ મોક્ષકા પ્રાપ્ત હોતા હૈ. છસીવાસ્તે ચારિત્રકી
મુખ્યતાકા સ્વીકાર ઔર “સમ્યગ્દર્શનપૂજા” “સમ્યગ્જાનપૂજા”
છસપ્રકાર હો પૂજા પ્રથમ બનચુકી હોનેસે રત્નત્રયી-(દર્શન-જાન-
ચારિત) પૂર્ણ કરનેકો છચ્છકા ધ્યાનમેં રખકર છસ પૂજાકા નામ
“ચારિતપૂજા” ભી રખા ગયા હૈ.

અંતમેં સનજનોંસે સવિનય મેરી યહી પ્રાર્થના હૈ કિ, ન તો મૈં
ગીતાર્થ હી હું. ઔર ના હી કવિ હું. છદ્રસ્થસે સ્ફ્રેલનાકા હોના અનિ-
વાર્થ હૈ. અત: કૃપયા મેરે દોષ મેરેહી લિયે છોડકર, યદિ કોઈ ભી ગુણ
આપકા નજર આવે તો દેલેવેં ઔર આપ ગુણગાહી-ગુણી હી અને
રહેં ધતિ સુરોષુ કિ બહુના.

પ્રાર્થી—

શ્રીજૈનસંધકા દાસ-મુનિ-વ. વિ.
હેણિયારપુર (પંજાબ)
૧૯૮૦ આવણ સુદિ પૂર્ણિમા.

ब्रह्मचर्यप्रभाव.

—४५६—

पंचमहवयसुवयमूलं,
समणमणाइलसाहुसुचिन्नं ।
वेरविरामणपञ्जवसाणं,
सद्वसमुद्धमहोदधितित्थं || १ ||

तित्थकरेहि सुदेसियमग्गं,
नरयतिरिच्छविवज्ञियमग्गं ।
सद्वपवित्तिसुनिम्मियसारं,
सिद्धिविमाणअवंगुयदारं || २ ||

देवनरिंदनमंसियपूयं,
सद्वजगुत्तममंगलमग्गं ।
दुद्धरिसं गुणनायकमेकं,
मोक्षपहस्स वडिंसगभूयं || ३ ||

(श्रीप्रश्नव्याकरणसूत्र)

ब्राह्मीसुन्दर्यार्याराजीमतीचन्दनागणधराद्या ।
अपि देवमनुजमहिता विख्याताः शीलसन्त्वाभ्याम् ॥१॥

(उत्तरा० वृहद्वृत्ति ३६.)

४

॥ अहम् ॥

न्यायांभोनिधि श्रीत्रिजयानन्दसूरिभ्यो नमः ।

वन्दे वीरमानन्दम् ।

श्रीत्रिजयानन्दसूरिभ्यो नमः ।

अथवा

श्रीत्रिजयानन्दसूरिभ्यो नमः ।

द्वाहुरा.

जगवक्षल पारस प्रलु, प्रणभी सहगुरु पाय ।
नमन करी पूज्ञ रच्छ, सिभरी सारह भाय ॥ १ ॥
पूज्ञ श्री अलयर्थक्ति, अलस्वरूप निहान;
प्रेरक मंगण हास है, पूज्ञ मंगण खान ॥ २ ॥
भूषण गुणोंमें है अडो, गुण अलयर्थ भधान;
शुल भावे पालन करे, हेवे केटि कल्यान ॥ ३ ॥
सम्बग हर्षन ज्ञान है, सम्बग चरण उदार;
तीनों क्षायिक भावसे, करते भवज्ञण पार ॥ ४ ॥

पूज्ञ दर्शन ज्ञानकी, कीनी विन विस्तार;
 तिम संक्षेपे कीजिये, पूज्ञ चरण विचार ॥ ५ ॥
 गुणिसे गुण नहि लिन है, तिन पूज्ञ गुणवान;
 गुणि पूज्ञ गुण टेत है, पूर्ण गुणी भगवान ॥ ६ ॥
 पूज्ञ पूज्ञ जनिये, अष्ट द्रव्य विस्तार;
 यथाशक्ति पूज्ञ करे, लावे भवि नरनार ॥ ७ ॥
 सारंग कहरवा—(हमे हम हेके सोतन धर जना. यह चाल)
 चारित्र आत्म शिव सुख हाना ॥ अ० ॥
 जिन शासनमें सार चरण है,
 पांच भेद तस मूण वभाना ॥ चारित्र० ॥ १ ॥
 सामायिक छेदोपस्थापनी,
 परिहार विशुद्धि जिन इरमाना ॥ चारित्र० ॥ २ ॥
 चैथा सूक्ष्म संपराय कहिये,
 यथाख्यात ज्ञस इण निरवाना ॥ चारित्र० ॥ ३ ॥
 मुख्य भेद सामायिक सभमें,
 विन सामायिक चरण न भाना ॥ चारित्र० ॥ ४ ॥
 समक्ति श्रुत अरु देश विरति है
 सर्व विरति सामायिक गाना ॥ चारित्र० ॥ ५ ॥
 समक्ति दर्शन ज्ञान कहा श्रुत,
 देश विरति श्रावक प्रत भाना ॥ चारित्र० ॥ ६ ॥
 आत्म लक्ष्मी हृष्ट अनुपम,
 वक्ष्म भ सर्व विरति इण पाना ॥ चारित्र० ॥ ७ ॥

१ चरण-चारित्र.

द्वाष्टरा.

सर्व विरति मुनि धर्म है, भाषे त्रिभुवन भूप;
 त्रिविध त्रिविधसे जणिये, पंच भषाप्रत स्वरूप ॥ १ ॥
 प्रथम अहिंसा द्वासरा, झूठ घोलना त्याग;
 त्याग अहताहानका, भैयुन चैथे त्याग ॥ २ ॥
 त्याग परिश्रह पंचमे, ये हैं सभ गुणु भूण;
 चरणु करणु अनुयोगसे, जिनवर वयन अभूल ॥ ३ ॥
 लोकसार जिन धर्म है, धर्म सार शुभ नाणु;
 ज्ञानसार संयम कहा, संयमसे निर्वाणु ॥ ४ ॥
 संयम सतरां भेदसे, दश यति धर्म पुनीत;
 सभमे आहर शीलको, श्री जिन शासन रीत ॥ ५ ॥

(*गिरिवर दर्शन विरक्ता पावे-यह चाल)

चारित्र उत्तम जिन इरभावे ॥ अंचली ॥

ज्ञानवान पिणु चरणु विहीना,

पंगु सभ नहीं छष्टको पावे ॥ चारित्र० ॥ १ ॥

चय सो अष्ट करभको संचय,

आली करना रिक्त कहावे ॥ चारित्र० ॥ २ ॥

चारित्र नाम निरुक्ते भाष्यो,

चरणानंतर भोक्ता सधावे ॥ चारित्र० ॥ ३ ॥

१ पवित्र. * जिनको यह चाल भालूम न होवे वह भेलुमें गासक्ते है. २ पंगु लूला-जे अिलकुल चल द्विर न सके. “ हयं नाणुं कियाडीणुं, हया अणुणाणुओ किया. पासंतो पंगुलो दहो, धावमाणो ३ अंधलो. [आवश्यक]

पुद्गण इप रमणुता त्यागी,
रमण स्वदेषे चरण अनावे ॥ यारित्र० ॥ ४ ॥
आतम लक्ष्मी चरण प्रतापे,
हृषि धरी वक्षभ गुण गावे ॥ यारित्र० ॥ ५ ॥

काव्यम्.

शीलं प्राणुलृतां कुलोहयकरं शीलं वपुर्भूषणं;
शीलं शौचकरं विपद्मलयहरं हैर्गत्यहुः खापहम् ।
शीलं हुर्भिंगताहिकन्दहहुनं चिन्ताभिषिः प्रार्थिते,
व्याधव्यालजलानलाहिशमनं स्वर्गपिवर्गप्रहम् ॥ १ ॥

मंत्रम्.

ॐ हौं श्रीं परमपुरुषाष परमेश्वराय
जन्मजरामृत्युनिवारणाय श्रीमते यारित्रिष्ठे
अक्षयर्घुणयुताय देवाधिदेवाय
श्रीजिनेन्द्राय जलाहिकं यज्ञमहे स्वाहा ॥

— ४५ —

पूजा हुसरी.

द्वाहुरा.

पांच महात्रत साथमें; १निशि भोजन परिहार ।
त्रत पृथ भन वच कायसे, पाले श्री अनगार^२ ॥ १ ॥
३ना भिल वरतन पापडा, सहाचार सहयोग,
सो यारित्र सहा जयो, आतम निजगुण भोग ॥ २ ॥

---

१ निशिभोजन-रात्रिभोजन. २ अनगार-साधु. ३ नाभिलव-
रतन-असहयोग.

चरना यारित्र मानिये, विध विध कर्म समाज; १
 धृहुभव परभवके किये, संचय^२ अपचय^३ काज ॥ ३ ॥
 कर्म अनिंहित आहरै, निंहित किरिया त्याग;
 पाप योगका त्यागना, चरणु कुणे महाभाग ॥ ४ ॥
 पाप प्रवृत्ति त्यागिये, धर्म प्रवृत्ति लाग;
 निजगुणु आतम रमणुता, पुहगलहृप विराग ॥ ५ ॥
 लावण्णी-मराठी.

(कठपल जिनां ह विमल गिरि मंडन-यह चाल)

अल्पयर्य^१ आतमगुणु उज्ज्वल, निर्भल ध्यान धुरा कहिये;
 जस तेज प्रतापे, परमपह परमातम शिवसुख लहिये. १
 होये सिद्ध अनंत अनंते, होवेंगे चित दृढ गहिये;
 अल्पयारी पूरणु, सभी नहीं धरभारी केहि शिव लहिये. २
 और व्रतोंमें स्याहवाह ली, जिनवर वचन अनुसरिये;
 नहीं अल्पयर्यमें, यही४ जिन शासन रीति भन धरिये. ३
 अन्य व्रतोंमें ले व्रत खंडित, होवे सो खंडित सहिये;
 छुक अल्पयर्यके, हुये खंडित पांचों खंडित कहिये. ४
 “अथल सेवनसे मोहब्धन, हर्षन यारित्र हो लहिये;
 ५ संयती व्रतभगे, ऊवदुर्लभओधि जिन वच कहिये. ५
 आतम लक्षभी साधन पूरणु, अल्पयर्य व्रत दृढ गहिये;
 भन वच कायासे, हृष्ट वक्ष्म अल्पयारी जिन ६ महिये. ६

१ समाज-समूह. २ संचय-जमा. ३ अपचय काज-निकालने-वास्ते. ४ “ नवि किंचि अखुनाय, परिभिद्व वावि जिणुवरिहिं. भेतुं मेहुणुमेगं, न जं विणा राजहोसेहि. ” [प्रश्नवा० वर्तौ] तथा आईतानां नैकान्ततः किंचित्प्रतिषिद्धमन्मुपगतं वा मैयुनमेकं विहाय [आचा० व०]. ५ मैयुन. ६ साधी. ७ पुजिये.

द्वाहरा.

शील विनय संयम भिमा, तप गुम्भी निवान;
 आराधक सबका कहा, अल्पयारी लगवान. ॥ १ ॥
 १ सुरतरु सभ अल्प भानिये, जिनशासन वन सार;
 वन पालक जिन हेव हैं, करुणारस लंडार. ॥ २ ॥
 सभकित हठतर भूल है, प्रत शाखा विस्तार;
 सुर सुख २ कुसुम वर्खानिये, इल शिव सुख निरधार. ३
 वन पालक जिनहेवने, तरुवर रक्षा काज;
 हठतर नव वाडे करी, जय जय श्री जिनराज ॥ ४ ॥
 उपकारी जगज्जवके, श्री जिन दीनहयाल;
 शुभ भावे भवि घूजिये, हेवे मंगल भाल ॥ ५ ॥

आसाउरी-कहरवा.

(कहे मैं क्या तुझ विन भाग अहार-यह चाल.)

अविकज्जन प्रलु घूजन सुखकार, अविक० ॥ अ०० ॥
 द्रव्य भावसे प्रलु घूजन है, भाए जिन गणधार;
 अष्ट द्रव्यसे द्रव्य भाव प्रलु, आज्ञा हितमे धार. अ०१
 क्षी पशु ५०५५^३ सेवित थानक, सेवे नहीं अनगार;
 सोलवे उत्तराध्ययन सूत्रमे, अल्पसभाधि विचार. अ०२
 जिम ४ कुर्क० ५ मूषक अरु भोरा, ६ मार्जरी संगकार;
 सहेदुःख तिम व्रतधारी संग, नारी हेत ७ अवार. अ०३

---

१ सुरतर-कल्पवृक्ष. २ कुसुम-झूल. ३ पंडक-नघुंसक-हीजडा. ४
 कुर्क०-मुर्गा-झुकडा. ५ मूषक-चूहा-उद्दर. ६ मार्जरी-बिल्ली-बिलाडी.
 ७ अवार-नाश.

सिंहगुडा वासी मुनि केशा, वेश्याके हरणार;
 तुरतगिरा गया देश नेपाले, दीना निज व्रत हार. अ० ४
 अज्ञानी पशु केलि^१ निरभत, होवे चित विकार;
 लभमणा जिम साधवी वस भोहे, अहुत रुदी संसार. अ० ५
 पंडक चंचल चित कहावे, वेह नपुंसक धार;
 चेष्टा विध विध देख है संभव, होवे तुच्छ विचार. अ० ६
 वाड मर्थम परकासी प्रभुने, जगल्लवन हितकार;
 आतम लक्ष्मी प्रभुको पूजा, वक्ष्म उपर्युक्त अपार. अ० ७
 (' काच-मंत्र-पूर्ववित')

—ॐऽस्मै—

पूजा तीसरी.

द्वाहुरा.

पंचाश्रवको त्यागके, कर निज संवर ३५,
 निज आतम गुण संपदा, होवे आतम भूप. ॥१ ॥
 वो ऋषि वो मुनि संयमी, वो साधु अनगार;
 भिक्षु व्रातणु वो सही, पाले अब उहार ॥२ ॥
 जिन वयनामृत पानसे, अजरामर पह धार;
 अव्य लुव इस कारणे, पूजे जिनवर सार. ॥३ ॥
 दीनहयाल जिनेथरु, करुणा रस लंडार;
 जगल्लवन करुणा करी, भाख्यो यह आचार. ॥४ ॥
 रक्षा भातिर अलक्ष्मी, हूज वाड विचार;
 स्त्री संभंधी टारिये, विकथा चारभकार ॥५ ॥

१ केलि-कीडा. २ भातिर-वास्ते.

(c)

માણ-(મોરે ગમકા તરાના.)

જિનવર અલ્લાયારી-આનંદકારી-ભવજલ તારનહાર;
પ્રભુ જગહિતકારી-અતિ ઉપકારી-બાઉં અલિહારી.

ભવજલ તારનહાર ॥ અં ૦ ॥

સ્ત્રી પર્ષફંમેં બૈઠકેરે, ધર્મ કથા પરિહાર;
નારી કથા કુન કામકી રે, દીજે શુદ્ધ મન ટાર. ૫૦ ૧
જાતિ ઇપ કુલ દેશકી રે, નારી વાત વિસાર;
મોહ વધે સ્થિર નાહી રહ્યેરે, તુચ્છમતિ અનગાર. ૫૦ ૨
ચંદ્રવહન^૧ મૃગલોચના રે, વેળ્ણી^૨ ભુજંગ પ્રકાર;
દીપ શિખા જિમ નાશિકા રે, રંગ અધર^૩ બિંખસાર^૪. ૫૦
વાણી કોયલ સારખી રે, કુચ^૫ કુંભ^૬ વારણુ^૭ ધાર,
હંસગમન કુશાહરિ કટીરે, કર યુંગ કમલઉહાર. ૫૦ ૪
ઇપ રમણી^૮ ઇમ હાખવે રે, વિપય ધરી મન રંગ;
મુંધ^૯ લોકો રીઝવે^{૧૦} રે, વાધે અંગ અનંગ. ૫૦ ૫
આતમ લક્ષ્મી નાશિનીરે^{૧૧} રે, નારી કથા શૃંગાર;
ત્યાગો ભવજિન ઉપહિરો^{૧૨} રે, હોવે હર્ષ અપાર. ૫૦ ૬
દ્વાહરા.

અપવિત્ર મત કોઠરી, કલાહ કહાયેહ ઠામ,
ગ્યારાં^{૧૩} સોત^{૧૪} વહેં સહા, ચર્મહતિ^{૧૫} જસનામ.

૧ મુખ. ૨ ગુત-ચોટલો. ૩ હોદ. ૪ પકાહુઆ લાલ ગોલહેલ-ગિલોડા.

૫ સ્તન. ૬ ગંડસ્થલ. ૭ હાથી. ૮ ચાલ. ૯ પતલી. ૧૦ સિહ. ૧૧ કમર.

૧૨ હાથ. ૧૩ એ. ૧૪ સ્ત્રી. ૧૫ એસમજ-લોલે. ૧૬ ખુશકરના. ૧૭ કામ.

૧૮ નાશકરનેવાલી. ૧૯ કહે. ૨૦ ર કાન, ર આંખ, ર નાક, ૧ મુખ, ૧

દિશાકુજગર ઔર ૧ પિશાઅખી જગહ એવં નવ સોત પુરુષકે હોતે હૈં ઔર

૨ સ્તન મિલાકર ૧૧ સ્ત્રીકે હોતે હૈં. ૨૧ નાદેં. ૨૨ ચમડેકી મશક-પખાલ.

देह उदारिक ^१ कारभी, क्षणुमें ^२ लंगुर हेय;
 सम धातु रोगाकुती, सार नहीं कुछ ^३ जेय ॥ २ ॥
 चड़ी चौथा जनिये, देखन सुरवर आय;
 वो भी क्षणुमें ^४ क्षतहुआ, इप न नित्य कहाय ॥ ३ ॥
 नाशीकथा विकथा कही, जिनवर ^५ तीजे अंग;
^६ समझ अंगे सूचना, हंड अनर्थ प्रसंग ॥ ४ ॥
 धन्य जिनेक्षर देवको, वीतराग भगवंत;
 उपकारी विन कारणे, जग उपदेश करंत ॥ ५ ॥

भरवा—कहुरवा.

(धन धन वो जगमें नरनार—यह चाल.)

धनधन वीर जिनंह भगवान, भविभवपार लगानेवाले. अं.
 अपंचम देवाधिदेव, करे सुर सुरपति जस सेव;
 इल पुण्य अपूरव लेव, परमपह अंतिम पानेवालो॥५०१॥
 भाष्मेहित भविनरनार, प्रतमें अल जिम ^१शशी ^२तार;
 आहरसे भनमें धार, करो सेवन शिव जनेवाले॥५०२॥
 नर नार विषयकी वात, करे आतम प्रतकी धात;
 जिम वाँत तस्वर पात, तजे हृहि ज्ञान धरानेवाले॥५०३॥
 जिम नीषु अटाई नाम, मुख छूटे जल अविराम;
 चित विणुसे छोरो काम, वयन जिनवरके गानेवाले॥५०४॥

१ दुभदाई नाश होनेवाली. २ क्षणिक. ३ देखा. ४ नाश. ५ तीसरा अंग डाणुंगस्त्र. ६ सातमा अंग उपासक दशांग नामा सूत्र.
 ७ द्रव्यहेव—कालकरके देवता होनेवाला—भावहेव—न्ने देवता हुआ हुआ है, नरहेव—चक्रवर्तिराज, धर्महेव—साधु, पांचमे देवाधिदेव तीर्थकर [भगवती श० १२ उ० ६.] ८ चंद्र. ९ तारे. १० पवन ११ पत्र.

આતમ લક્ષ્મી મહારાજ, શુદ્ધાલંબન જિનરાજ;
વહૃભહર્ષે શુદ્ધ^१ કાજ, પ્રભુ ગિરતેકો અચાનેવાલે ॥૫૦ ૫
(કાચ-મંત્ર પૂર્વવત्)

—→—

પૂજા ચૈથી.

દોડુરા.

તપ સંયમ આર અલકા, મૈથુન નારી કરંત;
નિશાહિન શાંકિત મન રહે, કરે કુશાલકા અંત ॥ ૧ ॥
ધ્યાની મૌની વલકલી, મુંડ તપસ્વી જાન;
અલા લી અલ હીન હે, ^૨તનિક ન પાવે માન ॥ ૨ ॥
પઢા ગુના જના સલી, સંકલ કહાવે તાસ;
અનુચિત કરણી કરનકી, કલી કરે નહિ આસ ॥ ૩ ॥
અલચર્યને જગતમેં, અતિશય પુણ્ય પ્રલાવ;
^૩ત્રતમેં ગુરુ પહવી લહી, સાધી આત્મ સ્વભાવ ॥ ૪ ॥
સર્વ પાપકે તુલ્ય હૈ, મહિરા માંસાહાર;
ચાર વેદકે તુલ્ય હૈ, અલચર્ય જગ સાર ॥ ૫ ॥

(સેહની-સિદ્ધાયલ તીરથ જનાજી-યહ ચાલ)

ભવિ અલચર્ય ગુણ ગાનાજ.

ગાનાજ સુખ પાનાજ ॥ ભવિ૦ અંચલી ॥

૧ કાર્ય. ૨ થોડાસાલી. ૩ ત્રતાનાં અલચર્ય હિ, નિર્દિષ્ટ ગુરુકું
ત્રતમ્ । તનજાન્યપુણ્યમાભાર-સંયોગાદ્ય ગુરુલુચ્યતે ॥ ૧ ॥ (પ્ર૦ વ્યા૦
૩૧૦) ૪ તન્ત્રાન્તરીયેરયુક્તામ-એકતથતુરો વેદાઃ, અલચર્ય ચ એકતઃ,
એકતઃ સર્વપાપાનિ, મધ્ય માંસ ચ એકતઃ ॥ (પ્રશ્નચાકરણીકા)

વાડ તીસરી જિનવર ભાઈ, એક આસન નહીં ડાનાજુ. ૧.
 • જિમ ^૧પાવક લોહેકો ગાલે, તિમ ખ્રી સંગ પિછાનાજુ. ૨.
 જિસ આસન બૈઠી હો નારી, કાલ ઘડી હો માનાજુ. ૩.
 ચોગી યતિ અલ્લચચારી ન ઘૈઠે, ઉસ આસન જુન આનાજુ^૨. ૪
 આસન બેદ અનેક પ્રકારે, ^૩હશમે અંગ ફરમાનાજુ. ૫.
 આતમ લક્ષ્મી અલ્લસ્વરૂપી, વહ્નિલ હુષ્ટ અમાનાજુ. ૬.
 હોણરા.

^૧શ્રમણુ ^૨ધર્મ ^૩પ્રત ^૪સંયમા, ^{૧૭}વેયાવચ્ચ મિતાય;
^૩જ્ઞાન ^૬ગુભિ ^{૧૨}તપ મૂલ હૈં, નિયહ ચાર ^૪કસાય ॥ ૧ ॥
 પિંડ ^૪વિસોહી ^{૧૨}ભાવના, ^૫સમિદ્ધ ^૬ઇન્દ્રિય રોધ;
 • ^{૧૩}પ્રતિમા ^૩ગુભિ ^૪અભિગ્રહા, ^{૨૫}પડિલોહણ ગુણ ઓધ ॥૨॥
 ચરણ કરણ ગુણ એ સહી, ઈક ^{૧૦}સય અરુ ^{૪૦}ચાલીસ;
 સથમેં ઉત્તમ હાખિયો, અલ્લચચર્ય ^૭ગદીસ ॥ ૩ ॥
 • સેવે મૈથુન હોયકે, દીક્ષિત જો નર નાર;
 વિષાડા કૃડા અને, ^૫હાયન સાડ ઇન્નર ॥ ૪ ॥
 ઇત્યાહિ અલ્લચચર્યાકો, જૈનેતર ભી માન;
 દેટે હૈં નિજ શાસ્ત્રમેં, જનો ચતુર સુજન ॥ ૫ ॥

(ન છેરા ગારી દૂંગીરે ભરનેહો મોહે નીર-યહ ચાલ)

બૈઠે નહીં આસન નારીકે, અલ્લચચારી ધીર વીર ॥ અંચ૦ ॥

૧ અભિ. ૨ આસા. ૩ પ્રશ્નચારણસૂત્ર. ૪ યસ્તુ પ્રવનિતો
 ભૂત્વા, પુનઃ સેવેત મૈથુનમ् । પણ્ઠર્ષસહસ્રાણિ, વિધાયાં જયતે કૃમિઃ ॥ ૧ ॥
 [યાત્રવળક્યસ્મृતિ-મિતાક્ષરા-પ્રાયશ્ક્રિતપ્રકરણમ् ૫] ૫ વર્ષ.

प्रलु वीर जिनां ह इरभाया, पाले थल भन वय काया;
 होवे उत्तम तस^१ आयारे-थलयारी धीर वीर-जै० ॥ १ ॥
 संसर्गज दोष कहावे, अनुभवमें सभके आवे;
 वशानिक भी धम गावेरे-थलयारी धीर वीर-जै० ॥ २ ॥
 धम जैठे^२ आसंग थावे, आसंगे तन इरसावे;
 इरसे तस रस ललयावेरे-थलयारी धीर वीर-जै० ॥ ३ ॥
 संभूत मुनि चित दीनो, इरसे तप निष्कल झुनो;
 चडीपह भांगके लीनोरे-थलयारी धीर वीर-जै० ॥ ४ ॥
 भ्राता चित्रे समझायो, चारित्र उहय नहीं आयो;
 दुख सातभी नरके पायोरे-थलयारी धीर वीर-जै० ॥ ५ ॥
 आतम लक्षभी हित खानी, पूजन प्रलु वीर वभानी;
 वधुभ ६४० भन भानीरे-थलयारी धीर वीर-जै० ॥ ६ ॥

(काव्य-मंत्र पूर्ववत्)

पूजा पांचभी.

द्वाहरा.

^३ अगवती वीर वभानियो, मैथुन पाप सदृप;
 जनी थलयारी रहें, पावें आतम इप ॥ १ ॥
 नरनारी संयोगमें, गर्भज नव लभ जन;
 उव समूच्छिम उपजे, संभ्या नहि तस भान ॥ २ ॥
 दो पणु धनिद्रय उवकी, हिंसा अपर पार;
 तंहुल वैयारिक सुनी, थलयर्य भवि धार ॥ ३ ॥

१ आतमा. २ सोहृतसे. ३ पदार्थविद्याके शाता. ४ आसक्ति-राग.

५ शतक २ उद्देशा ५.

धन धन जिनवर देवको, धन गौतम गण्डधार;
दीना रक्षण अल्को, जगज्ज्वन हितकार ॥ ४ ॥
पूजन अल्कयारी प्रलु, अल्कयर्य के हेत;
गुणि पूजन गुण पूजना, हेवे निश्चय लेत. ॥ ५ ॥

कद्याणु-(नायत सुर धृद-यह यात.)

पूजत सुर ईह विंह० भंगल अल्कयारी,
पूजत सुर ईह विंह० ॥ अ० ॥
अल्कयर्य शुद्ध ज्ञेषु, परम पूत॒ तास देषु;
देवसेव॑ करत नेषु, ज्य ज्य अल्कयारी-पूजत. ॥१॥
अल्कयर्य सेत॑ हेत, ऐत॑ न नार नयन॑ देत;
काम राग कर सेत, परिहर नर नारी-पूजत. ॥ २ ॥
लिखित चित्रकार नार, नगन या शृंगार सार;
करत त्याग नजर धार, ऋषि मुनि अनगारी-पूजत.३
नारी इप इप्पी राय, नारी वेह आप पाय;
भाव लाभ भव भभाय, त्याग उतुरीय वारी-पूजत.४
आतम लक्ष्मी नाथ भाथ॑, नभत करत सेव हाथ;
वक्षिभ हृप॑ धरत साथ, पग पर अल्कयारी-पूजत. ॥५॥

हाहरा.

चौथी वाऽ कली प्रलु, नयन विकासी इप;
रमणीको देखे नहीं, मुनि गुण आतम भूप ॥ १ ॥

१ वृद्ध-समूह. २ पवित्र. ३ “ देवहाणुवगधन्वा, जडभरकभसकिनरा।
अल्कयारि नभंसंति, हुक्करं जं करति ते ॥ १६ ॥ ” [उत्तराध्ययन १६]
“ देवनरिंश्नमंसियपूयं ” [प्रश्नव्याकरण]. ४ श्रवेत-उज्जनवल-निर्मल.
५ शरीर. ६ नेत्र. ७ चौथी. ८ भरतक.

નિરખત^૧ હિનકર^૨ સામને, નયન ધેટે જિમ તેજ;
 તિમ તરણી^૩ દેખત ધેટે, શીલ ન લાગો જેજ^૪ ॥ ૨ ॥
 હુસિત^૫ ભણિત^૬ ચેષ્ટિત^૭ ગતિ^૮, કીડિત^૯ ગીત^{૧૦} વિલાસ;^{૧૧}
 છક્ષિત^{૧૨} વાહિત^{૧૩} આકૃતિ,^{૧૪} યૌવન વણ્ણ^{૧૫} વિકાસ. ૩
 અધર^{૧૬} પયોધર^{૧૭} દેહકે, અન્ય ગુણ્ણ^{૧૮} અવકાશ^{૧૯};
 વસન^{૨૦} વિલ્લષા રાગસે, દેખત શીલ વિનાશ. ॥ ૪ ॥
 ઈસ કારણું હિત કારણું, વાર વાર ઉપદેશ;
 નારીહર્ષિન ત્યાગના, ચૈથી વાડ જિનેશ ॥ ૫ ॥

(કેસરિયા થાંસું પ્રીત કરીરે—યહ ચાલ.)

અલચારી જિનવર પૂજન કરેરે ભવિ ભાવસે—અંચલી
 ચૈથી વાડ કહે પ્રભુ રે, શ્રીજિન દીનહયાલ;
 મનહર હર્ષિન નારીકો રે, મન વચ કાયા ટાલરે. અ. ૧
 દીપક નારી દીપમેં રે, કામી પુરુષ પતંગ;
 જિપતાવે સુખ કારણું રે, જલ જલે નિજ અંગરે. અ. ૨
 મનગમતા રમતા હિયે રે, ઉર કુચ વહન સુરંગ;
 નહર અહર ભોગી ડસ્યો રે, દેખંતાં વ્રત ભંગરે. અ. ૩
 કામણુગારી કામિની રે, જીતા સકલ સંસાર;
 આંખ અણી નહીં કોરહ્યો રે, સુર નર સખ ગયે હારરે. અ. ૪
 હાથ પાંવ છેટે હુએ રે, કાન નાક ભી જેહ;
 ખુઢી સૈં વરસાં તણી રે, અલચારી તજે તેહરે. અ. ૫

૧ દેખત. ૨ સર્વ. ૩ સ્થી. ૪ દેર. ૫ હંસના. ૬ ઓલના. ૭ ચેષ્ટાકા
 કરના. ૮ ચલના. ૯ ઘૂતાદિ કીડાકા કરના. ૧૦ ગાના. ૧૧ કટાક્ષ.
 ૧૨ દેખના. ૧૩ વીણા આદિકા બળના. ૧૪ દીપ. ૧૫ રંગ—ગૌર
 આદિ. ૧૬ હોઠ. ૧૭ સ્તન. ૧૮ શુમ. ૧૯ અવયવ. ૨૦ વલ્લ.

રૂપે રંભા સારિખી રે, મીડા ઘોલી નાર;
 તો કિમ દેખે એહવી રે, ભર જેખન ત્રતધારરે. અ. ૬
 દેખત અખલા ઠંડિકો રે, વસ હોવે મન પ્રેમ;
 રાજુમતી દેખી કરી રે, તુરત ડિગ્યો રહનેમરે. અ. ૭
 આતમ લક્ષ્મી કારણે રે, ચેતે ચતુર સુજન;
 નારી ખારી પરિહરે રે, વહ્નિલ હુર્ષ અમાનરે અ. ૮

(કાવ્ય-મંત્ર પૂર્વવત)

પૂજા છઠું.

દ્વાહરા.

ત્રત પટ પાલક સાધુજી, પટ કાયા રખવાલ;
 ભેદ અડારાં ત્યાગ તે, અથલ દીન હયાલ ॥ ૧ ॥
 ઔદ્ધારિક વૈઠિય કહા, મન વચ કાય પ્રકાર;
 કૃત કારિત અનુભોદના, અથલ ભેદ અડાર ॥ ૨ ॥
 રાગી દુખિયા નિત્ય હૈ, નિત્ય સુખી નીરાગ;
 વીતરાગ સમ જનિયે, અથલારી નીરાગ ॥ ૩ ॥
 ઉત્તમ ગુણ અથલચર્ચા, રક્ષા કારણ ખાસ;
 થાનક મુનિ સેવે નહીં, કાભોદીપક પાસ ॥ ૪ ॥
 ઉપકારી અરિહંતકી, પૂજાકા વિસ્તાર;
 રાયપસેણી સ્નોત્રમે, શિવ સુખ ઝલ હાતાર. ॥ ૫ ॥

કુમરી-પંજાખી ઠેકા, રાગિણી સરપરદા.

(જોપાલ મેરી કરુણા ક્રેંં નહીં આવે-યહ ચાલ.)

જિનંદા મોરા મુખસે યું ઝરમાવે ॥ અંદો ॥

મુનિ કુટ્યાંતર^૧ વસના ત્યાગે રે, પંચમી વાડ કહાવે. ૧

૧ એકહી દીવાર-લીંત-યા પડે કે અંતરે.

કીડા કરતી કામિની^૨ રાગે રે, સ્વર સુનનેમેં આવે. ૨
હાવ ભાવ હાઁસી ખ્લી રોના રે, યહુલી સંભવ થાવે. ૩
શીલ રતનકો લાંછન લાગે રે, મનમેં મન્મથ^૩ ભાવે. ૪
જિમ ભાજનમેં અમ્રિ પાસેરે, લાખ મોખ^૪ દલ જાવે. ૫
દસી કારણુ સાંધુ અલચારી રે, એસે સ્થાન ન ઢાવે. ૬
આતમ લક્ષ્મી અલ પ્રલાવે રે, વદ્ધભ ૬૪^૫ મનાવે. ૭
દાહરા.

દ્રોય ક્ષેત્ર અરુ કાલસે, ભાવ ભેદ ઈમ ચાર;
પ્રત પટ મન વચ કાયસે, આરાધે અનગાર ॥ ૧ ॥
ધરમ સુકલ દો ધ્યાન કે, અધિકારી ઋષિરાજ;
તપ કર કાયા સોસવે, કાટે કર્મ સમાજ ॥ ૨ ॥
પરિપણ દો અરુ વીસકો, જીત સહે ઉપસર્ગ;
સોલાં પણુ વિન અલકે, પાવે નહિ અપવર્ગ^૬ ॥ ૩ ॥
રક્ષણુ નિજગુણ અલકા, સખ કિરિયાકા ભૂલ;
યોગી અલ પ્રતાપસે, પાવે ભવજલ કૂલ^૭ ॥ ૪ ॥
પંચમ વાડ કહી પ્રલુ, અલચારી કે હેત;
સંજોગી નર નારકે, નિકટ રહે ન નિકેત^૮ ॥ ૫ ॥

(ચિંતામણુ સ્વામી રે-યહ ચાલ.)

અલચયર્ય ધારી રે, જગ ઉપકારી રે,
ભાવે ભવિ સેવિયે હોળ;
અલચારીકી સેવા શિવ સુખ દેત,
સેવા કરકે સેવક શિવ સુખ લેત;

૧ ખ્લી. ૨ કામદેવ. ૩ મીણ. ૪ મોક્ષ. ૫ તિનારા-તીર-કાંઠા. ૬ મડાત.

अह्लयर्य धारी रे, जग उपकारी रे;
भावे भवि सेविये होज. अंयती.

संयोगी पासे रहे, अह्लयारी निस दीस,
कुशण न उसके अलको, दूटे विसवा वीस;
ठहरे नहीं मुनिजन ऐसे थान.   अह्ल० ॥ १ ॥
निकट ही भीतके अंतरे, नारी रहे जहां रात,
डेलि करे निज कंतसे, विरह भरोडे गात;
विरहाकुण हो छीन दीन वहे वान.   अह्ल० ॥ २ ॥
डायल जिम टहुका करे, गावे भोडे साह,
महमाती राती अति, सुरत करत उन्माद;
कामावेशो हस हस करत गुमान.   अह्ल० ॥ ३ ॥
मोरा नाचे भूतले, गगन सुनी गरज्जर,
मन नाचे अह्लयारीका, शण्ह सुनी शृंगार;
त्यागे साधु रस शृंगार पिछान.   अह्ल० ॥ ४ ॥
पांचभी वाड आराधिये, अह्लयर्य प्रत धार,
आतम लक्षभी पाभिये, वल्लभ हर्ष अपार;
समझो ऐसे भाए श्री भगवान.   अह्ल० ॥ ५ ॥

(काव्य-मंत्र पूर्ववत्.)

पूजा सातभी.

द्वाषुरा.

अह्लयर्य दा भेह है, सर्व देशसे ज्ञस;
जिन गणधर वर्णन करे, आतम इप विकास. ॥ १ ॥

सर्व अक्ष अनगारको, देश गृही अधिकार;
 मुख्य गौणुके भेदसे, लौकिकमें परचार. ॥ २ ॥
 पर परिणितिका त्यागना, निश्चय अक्ष कहाय;
 नर नारीके भिथुनका, नय व्यवहार गिनाय. ॥ ३ ॥
 निश्चय सिद्धिके लिये, आवश्यक व्यवहार;
 व्यवहारे नव वाड है, नरनारी हितकार. ॥ ४ ॥
 आत्मभली नहि कैह है, तस नहि वाड विचार;
 स्थूल भद्र जंजू मुनि, विजय सेठ अधिकार. ॥ ५ ॥

(मालकोस. त्रिताल.)

प्रलु वीतराग उपदेश सार,
 सुन संघ अतुरविध हृहय धार. प्र० अ०
 दोष अविरतिपन जे कीने, कामविषय अहुविध चित हीने;
 अक्षयारी हे उसे विसार. प्रलु वीतराग० ॥ १ ॥
 १ भणिधरजिभ॒ कंचुक्कोउतारी, इच्छेनहींइरहूसरीवारी;
 तिभ मुनि भनसे भोग छार. प्रलु वीतराग० ॥ २ ॥
 नाग अगंधन कुलका कहावे, पीवे न वमन कियाजलजवे;
 मुनि ऐसे भन लेवे धार. प्रलु वीतराग० ॥ ३ ॥
 पूरव कीडित भन नवि लावे, ज्ञान ध्यान भन भावनाभावे;
 उत्तम अक्षयारी आचार. प्रलु वीतराग० ॥ ४ ॥
 आत्म लक्ष्मी संपह पावे, वदत्तभ भनमें अति उपर्यि;
 छट्टी शुद्ध भन पार वार. प्रलु वीतराग० ॥ ५ ॥

१ सर्व. २ कुंज-कांचणी.

द्वाहरा.

अहं नाम है ज्ञानका, अहं नाम है ज्ञव;
सदाचार अहं नाम है, रक्षा वीर्य सदीव. ॥ १ ॥

जिम लोकेतर शास्त्रमें, अहंयर्य परधान;
तिम लौकिकमें जनिये, सर्व गुणोंभी खान. ॥ २ ॥

अहंयर्य तपसे भिद्दे, भोक्ष परमपद धाम;
चतुराश्रममें मुख्य है, अहंयर्यका नाम. ॥ ३ ॥

तत्त्वारथमें अहंका, गुरुरुद्गुलवास वभाणु;
आशय सबका एकहै, निज आतम कल्याण. ॥ ४ ॥

आतम निजगुण पूजना, पूज्न श्री भगवान;
तिषु कारण पूज्न प्रभु, कुन्जे विविध विधान. ॥ ५ ॥

वसंत.

(होइ आनंद अहार रे—यह चाल.)

अहंयारी भगवान रे—भवि सेवो हृदयसे; अंचली.
भर चौवन ^१रामा धरे रे, धनकाली नहीं ^२मान रे. भवि० १
श्वसुर पक्ष पितृगुह्ये रे, भिलता था अहु मान रे—भवि० २
हाव भाव शृंगारमें रे, रहेते थे गुलतान रे. भवि० ३
इत्याहि स्मृति गोचरे रे, हानि अहं निधान रे. भवि० ४
जिनरक्षित जिनपालकरे, ज्ञाता सूत्र वभानरे. भवि० ५
विराधक होवे हुअी रे, जिनरक्षितके समान रे. भवि० ६

१ स्त्री. २ माप-परिमाण.

ધૂસકારણ હિલ ધારિયે રે, છટ્ઠી વાડ પ્રમાન રે. ભવિ૦ ઉ
આતમ લક્ષ્મી પાભિયે રે, વલ્લલ હુખ્ય અમાન રે. ભવિ૦ ૮

(કાવ્ય-મંત્ર પૂર્વવત.)

—→॥૫॥—

પૂજા આઠમી.

દોહરા.

અલ્લાચચ્ય રક્ષા કરે, ભર્યાહિત નરનાર;
ચાહે હો અનગાર હી, ચાહે હો સાગાર. ॥ ૧ ॥
મુખ્ય ધર્મ આનગારકા, પાલે પૂરણ વાર;
આદરસે ગૃહી પાલતે, શક્તિકે અનુસાર. ॥ ૨ ॥
ખાલ વૃદ્ધ વિધવા લગન, ભર્યાહાસે અહાર;
ઉત્તમ નર નારી નહીં, દેવેં જગ સતકાર. ॥ ૩ ॥
લગ્ન સમય સિદ્ધાંતમેં, યૌવન વય પરમાણ;
દેહાતમ અસુ અલ્લાકી, રક્ષા કારણ જાણ. ॥ ૪ ॥
સાતમી વાડ કહી પ્રભુ, અલ્લાચારીકે હેત;
ભોજન સરસ ન કુનિયે, જની કામ નિકેત. ॥ ૫ ॥

(દરખારી કાનડા.)

ઔર ન દેવાજી ઔર ન દેવા,
શ્રી જિનવરકી કરો ભવિ સેવા;
ઔર ન દેવાજી ઔર ન દેવા. અં.

સેવા પ્રભુકી શુલ મન કીજે,
જનમ જનમકા લાહા લીજે;

બ્રહ્મચારી પ્રભુ આપ કહાવે,

રક્ષા બ્રહ્મચારીએ બતાવે. ॥ ઐરો ૧ ॥

પુષ્ટિકાર આહાર ન ખાવે,

વિગય અધિકમેં મન ન લગાવે;

ગલત સ્નેહ બિંદુ મુનિ રાયા,

ત્યાગે ભોજન મન વચ કાયા. ॥ ઐરો ૨ ॥

રસના વસ જે સરસ આહારી,

ચઉ ગતિ દુખ પાવે વો ભારી;

દ્વાર્ધ હણી પકવાનકો ચાવે,

૧પાપ શ્રમણ જિન આગમ ગાવે. ॥ ઐરો ૩ ॥

૨માદક આહારસે મન્મથ જ્ઞાગે,

ઇસ કારણ બ્રહ્મચારી ત્યાગે;

રસના જીપક ગૃહી અનગારી,

નમન કરત જગમેં નરનારી. ॥ ઐરો ૪ ॥

નીરસ ભોજનસે તનુ પોષે,

ધર્મ સાધન માની સંતોષે;

આતમ લક્ષ્મી પ્રભુ બ્રહ્મચારી,

વર્ણભ હર્ષ નમે સય વારી. ॥ ઐરો ૫ ॥

૧ દુદ્દણી વિગધાયો, આહારેધ અલિપ્ઘણું । અરએ અ તવો-
કમે, પાવસમણુતિ વુચ્ચાધ ॥ ૧૬ ॥ (શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર અધ્યયન
૧૭) ૨ લૈક્ષ્પ્રસક્તો હિ યતિર્વિષ્યેષપિ સજસતિ । (મતુસમૃદ્ધ
અરો ૬) તથા, યાત્રામાત્રમલોલુપ્ત: । યાવતા પ્રાણુયાત્રા વર્તતે તાવ-
ન્માત્રં લૈક્ષ્પ ચરેત । અલોલુપ્તો મિષ્ટાનવંજનાદિવપ્રસક્તા: । [યાત્ર-
વલ્કયસમૃતિ-મિતાક્ષર-યતિર્ધર્મપ્રકરણ]

द्वाहुरा.

त्यागी नर परनारका, त्यागो परनर नार;
 संतोषी निज निज प्रति, अल्पचारी सागार. ॥ १ ॥
 पर्व तिथि व्रत पालते, नरनारी भणा भाग।
 उनको भी नव वाडका, होता है अनुराग. ॥ २ ॥
 व्रत रक्षाके कारणे, भादक सरस आहार;
 करें न भावें भावना, धन साधु अनगार. ॥ ३ ॥
 आतम भल निर्भल करे, उहय करभका जेर;
 ज्ञानी जन निर्भेप हो, पावें शिवपुर होर. ॥ ४ ॥
 वाड कही जिन सातभी, आतम निर्भल काज;
 तिषु उपकारी जगतके, पूजे भवि जिनराज. ॥ ५ ॥
 सोहनी.

(हृषि इरा जग सारा—यह चाल)

तीर्थं कर हितकारी, अल्पचारी,
 भविजन कुञ्जे अर्चना. ॥ तीर्थं० अं० ॥
 त्यागो रसना जिन इरभावे,
 रसना वस जग अति हुःअ पावे;
 जवे नर भव हारी, अल्पचारी,
 भविजन कुञ्जे अर्चना. ॥ ती० १ ॥
 रसना स्वाहे धनको लूटावे,
 आतिर नाक के पापी थावे;
 होवे भाना भुवारी, अल्पचारी,
 भविजन कुञ्जे अर्चना. ॥ ती० २ ॥

સરસ રસોએ ચક્કી સવાદે,

ધ્રાલણ દુખિયો હુએઓ ખકવાદે;
પાયો વિટંબના ભારી, અલચારી,

ભવિજન ઝીજે અર્ચના. ॥ તીઠ ૩ ॥

રસના લંપટ મંગુ આચારજ,

શિથિલ હુએઓ છોરી મુનિ કારજ;

ગયો દુર્ગતિ ગુણ હારી, અલચારી,

ભવિજન ઝીજે અર્ચના. ॥ તીઠ ૪ ॥

સેતક સૂરિ સુત રાજધાની,

ચારિત્ર ચૂકું હુએઓ મહપાની;

રસવતી સરસ આહારી, અલચારી,

ભવિજન ઝીજે અર્ચના. ॥ તીઠ ૫ ॥

આતમ લક્ષ્મી નિજ હિત જની,

રસના જીતો હે ભવિ પ્રાની;

વહ્નિલ હર્ષ અપારી, અલચારી,

ભવિજન ઝીજે અર્ચના. ॥ તીઠ ૬ ॥

(કાચ્ય-મંત્ર પૂર્વવત्)

પૂજનવમી.

દાહન.

મધ્ય વિષય વિકથા સહી, નિદ્રા ઔદ્ર કષાય;

ભવસાગરમેં ડારતે, પાંચ પ્રમાદ ભિલાય. ॥ ૧ ॥

શાત્રુ ત્યાગ પ્રમાદકો, હો કરકે હુશિયાર;

આતમ સત્તા પાભિયે, હોવે જ્ય જ્ય કાર. ॥ ૨ ॥

જીત અપૂરવ જગતમેં, અલ્લાયર્ પરભાવ;
 તિસ કારણ હૈ આડમી, વાડ કહી જિનરાવ. ॥ ૩ ॥
 સંયમ પર જે પ્રેમ હૈ, અલ્લાયારી અનગાર;
 અતિ ભાત્રા બોજન તજે, હોવે ભવ હધિ પાર. ॥ ૪ ॥
 અતિ ભાત્રા આહારસે, આવે ઉંઘ અપાર;
 સંભવ રીલ વિરાધના, હોવે સ્વર્ણ મજાર. ॥ ૫ ॥

(તુમ દીનકે નાથ દ્યાલ લાલ-યહ ચાલ)

તુમ ચિદધન ડ્રેપ જિનંદ્યં હતો રે અલ્લાકી જાઉ અલિહારી;
 દેવ જગતમેં જેતે દેખે, સબહી કામ ભિખારી. ॥ ૧ ॥
 કામ અલીકો હે પ્રભુ તુમને, દીનો જડસે ઉખારી. ॥ ૨ ॥
 કામકે જીતનકો ઉપકારી, મંત્ર હિયો અતિ ભારી. ॥ ૩ ॥
 કુમ ખાના અસુ ગમકા ખાના, હોવે સુખી અલ્લાયારી. ॥ ૪ ॥
 આતમ લક્ષ્મી અલ્લ પ્રભાવે, વહીલ હર્ષ અપારી. ॥ ૫ ॥

હાહરા.

૧ સંજમકા નિરવાહ હો, બોજનકા પરિમાન;
 અધિકા ખાના અલ્લકો, કરતા હૈ નુકસાન. ॥ ૧ ॥
 ખાટા ખારા ચરચરા, મીઠા વિવિધ પ્રકાર;
 ૨ સ લાલચ અધિકા ભખે, હોવે રોગ ૨પ્રચાર. ॥ ૨ ॥

૧ યથા વિષયાનુદીર્ણેન દીર્ઘકાલ સંયમાધારહેહપ્રતિપાલન ભરતિ
 તથા કુર્યાદિત્યુક્તં ભરતિ । ઉક્તં ચ-આહારાર્થ્ કર્મ કુર્યાદનિન્દ્યં,
 સ્યાદાહાર: પ્રાણુસંધારણાર્થમ् । પ્રાણુ ધાર્યાસ્તત્વજિસાસનાય, તત્વં
 શૈં યેન લૂચોન ભૂયાત । ૧ [આચા૦ વૃ૦] ૨ અનારોગ્યમનાયુધ્યમ-
 સ્વર્યં ચાતિભોજનમ । અપુણ્યં લોકવિદ્ધિં, તસ્માત તત્પરિવર્જયેત ॥
 ૫૭ ॥ (મનુસમૃત-અ૦ ૨)

सेर भापका हांडीमें, हेवे अधिका डार;
 या झूटे या नाश हो, देखो सोच विचार. ॥ ३ ॥
 औसे अधिका खानसे, हेवे रोग विकार;
 या हेवे अब्द्यर्यका, नाश किसी परकार. ॥ ४ ॥
 अब्द्यारी हित कारणे, यह जिनवर उपहेश;
 भावे भवि जिन पूजिये, ज्वे सकल कलेश. ॥ ५ ॥
 धन्याश्री.

(कथांथी आ अंलणाय मधुर धुनी—यह चाल)

पूजन करो जिनयंह अविक जन, पूजन करो जिनयंह;
 पूरण अब्द्यारी प्रभु पूजन, शिवसुख सुरतरु कंह. १.
 उनोहरता तपमें कहावे, तप ज्यप करम निकंह. २.
 नरनारी अब्द्यर्य त्रतधारी, भोजन अधिक तजंह. ३.
 सहस वरस कीनो तप भारी, कंडरीक मुनि भति भंह. ४.
 विधविध ज्ञति अधिक भोजनसे, नाश कियो अब्द्य ईंह. ५.
 अपद्यानी कामातुर भरके, समझ तल उपजंह. ६.
 आतम लक्षभी अब्द भ्रमावे, वक्ष्म बुध छप्य अभंह. ७.

(काव्य-मंत्र पूर्वपत)

—॥४॥

पूजा हशमी.

द्वाहरा.

नवभी वाड कही प्रभु, साधु तजे शृंगार;
 अवनीतल शोभे नहीं, शृंगारी अनगार. १.

१ सातभी नरक.

સ્નાન વિલેપન વાસના, ઉત્તમ વસ્ત્ર અપાર;
 ઉદ્ભટ વેશ ન ધારિયે, તેલ તંખોલ નિવાર. ૨.
 હાતન સ્નાન નિવારના, મૈન નિયમ તપ ધાર;
 કેશ લોચ આહિ ડિયા, અલ્લાચર્ય હિતકાર. ૩.
 ચમક હમક અતિ ઊજલા, વસ્ત્ર ધરે નહીં અંગ;
 અહુમોલા અતિ પાતલા, સંભવ હોત અનંગ. ૪.
 જિમં ધોયો ધરણી ધર્યો, હાર્યો રતન કુંભાર;
 શીત રતન મુનિ હારતે, કરતે જે શૃંગાર. ૫.

શામ કલ્યાણ.

કુન્જેભવિ પૂજન પ્રલુ અલ્લાચારી. અંચલી.

પૂરણ અલ્લાચારી સબ હોવે, તીર્થ કર પહ્યારી. કુન્જે૦ ૧.

કડષિ મુનિ તાપસ યતિ સંન્યાસી, હોવત સબ અલ્લાચારી. ૨.

વેશ પૃથક ગૃહીસે સાધારણ, અલ્લાચર્ય હિતકારી. ૩.

૧ કોઈ એક કુંભાર મારી ઝોં રહા થા. હૈવ્યોગ ઉસકે મિટ્ટી-મેસે એક રતન મિલ ગયા. ઉસકે પાનીસે સાછ કર ચમકીલા દમકીલા બના જમીનપર રખકર ઉસે દેખ દેખકર ઝુશ હોતા થા. છતને મેં ચીલને આ ઝપ્ટ મારી. ચીલ ઉસે માંસકા દુકડા સમજતી થી છસલિયે લેકર ચલતી હુદ ઔર કુંભકાર રોતાહી રહ ગયા ! છસી તરહ કંઈ જન્મેંમેં મિટિ ઝોંનેક સમાન જન્મમરણ કરતે હુએ છસ જીવકો ઉત્તમ મનુષ્યજન્મદ્દિપ રતનોકી આનિમેસે સર્વોત્તમ અલ્લાચર્યદ્દિપ રતન મિલા હૈ. યાં અલ્લાચારી અપને આપકે ચમકીલે દમકીલે શૃંગારસે સર્જ રહેગા તો સંભવ હૈ સ્વીદ્દિપ ચીલ છસકે અલ્લાચર્યદ્દિપ લાલકો ઝોસ લેવેગી ! બસ દ્વિર કયા ? અલ્લાચર્યસે બ્રષ હુઅા હુઅા દુર્ગતિકા અધિકારી હો જયગા ! છસલિયે અલ્લાચારી કો શૃંગારી ન બનના ચાહુયે.

- ਦੇਹ ਵਸਨ ਆਭੂਧਣੁ ਸ਼ੋਭਾ, ਸ਼ੰਨੇਗੀ ਨਰਨਾਰੀ. ੪.
 ਅਲਚਾਰੀਕੇ ਯੋਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਰਨਾ ਬਨ ਰਾਂਗਾਰੀ. ੫.
 ਕਾਮ ਦੀਪਾਵਨ ਭੂਧਣੁ ਛੂਧਣੁ, ਅੰਗ ਵਿਭੂਧਣੁ ਟਾਰੀ. ੬.
 ਨਾਟਕ ਚੋਟਕ ਰਾਸ ਸਿਨੇਮਾ, ਦੇਖੇ ਨਹੀਂ ਅਲਚਾਰੀ. ੭.
 ਸੈਰ ਸਪਾਟਾ ਰੈਨਕ ਡੈਨਕ, ਤਾਗੇ ਧਨ੍ਯ ਸਹਾਚਾਰੀ. ੮.
 ਆਤਮ ਲਈ ਅਲਚ ਅਨੁਪਮ, ਵਲੋਭ ਹੁੰਦੀ ਅਪਾਰੀ. ੯।੧੦ ੯.

ਛਾਹੁਰਾ.

- ਪਾਂਚ ਨਿਧਾਂਡਾ ਆਗਮੇ, ਜਿਨਗਣੁਧਰ ਝਰਮਾਨ;
 ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਨਿਰੰਦ ਹੈਂ, ਤੀਨ ਸਕੇਹ ਪੀਛਾਨ ੧.
 ਨਿਰੰਦੀ ਜਖ ਛੋਤ ਹੈ, ਆਤਮ ਕਾਚਿਕ ਭਾਵ;
 ਪੂਰਣੁ ਅਲ ਸਵੜ੍ਹਪ ਹੀ, ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਤਮ ਭਾਵ. ੨.
 ਜਖਲਗ ਕੇਵੀ ਜਲ ਹੈ, ਤਖਲਗ ਸ਼ੁਭ ਵਿਵਹਾਰ;
 ਵਾਡ ਸਹਿਤ ਕਿਰਿਆ ਕਰੇ, ਅਲਚਾਰੀ ਅਨਗਾਰ. ੩.
 ਧਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੀ ਆਸ ਹੈ, ਪਟ ਪਾਂਚਮ ਗੁਣਡਾਣੁ;
 ਸਾਥੁ ਆਵਕ ਸੰਵੰਸੇ, ਵੇਸ਼ਸੇ ਜਿਨਵਰ ਵਾਣੁ. ੪.
 ਜੇ ਚਾਹੇ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਸੇ, ਨਿਜ ਆਤਮ ਕਲਿਆਨ;
 ਤੀਨ ਸੁਧਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮਸੇ, ਖਾਨ ਪਾਨ ਪਛਿਰਾਨ. ੫.

ਵੇਖ-ਤ੍ਰਿਤਾਲ-ਲਾਵਣੀ.

(ਤੁਰੁ ਪਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿਖੁਤ ਆਲਤ ਨਾਰ ਸਥਾਨੀ-ਧਹ ਚਾਲ.)

ਅਲਚਾਰੀ ਤੀਰਥ ਨਾਥ ਨਮੋ ਭਵਿ ਪ੍ਰਾਨੀ,
 ਆਤਮ ਛਿਤਖਾਨਿ ਮਾਨੋ ਜਿਨੇਖਰ ਵਾਨੀ. ੫।੦
 ਜੇ ਹੋਏ ਅਰਿਹੁਂਤ ਵੇਵ ਤੀਰਥਕੇ ਸਵਾਮੀ,
 ਪੂਰਣੁ ਅਲਚਾਰੀ ਜਨੋ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਆਮੀ;

तेली श्री नेभिनाथ खाल अल्लचारी,
 जिनशासनमें अतिमान पावे जयकारी;
 व्रतअल्लचर्य परभाव वहे महाज्ञानी. आतम० १
 नरनारी शुल आचार सली अधिकारी,
 किंतु व्रत लेवे धार वही अल्लचारी;
 आचार विचार आहार विहार ये चारी,
 हैं भर्याहित जस धन्य जगत नरनारी;
 वोही उत्तमकुलवंश उत्तम ज्ञानहानी. आ० २
 जिम उद्भट वेश न साधु साधवी धारे,
 तिम नरनारी सागार ली कुल अनुसारे;
 धारे नहीं उद्भट वेश अल्ल व्रत पारे,
 नरनारी परस्पर होष समान निवारे;
 सुंहर भर्याहा धारो पूर्वज मानी. आ० ३
 विधवा परिवर्तन वेश जगतमें ज्ञानो,
 रक्षा अल्लचर्य पतिव्रत धर्मकी मानो;
 साठे कपडे पहने भूषण नवि धारे,
 कुल दोनों अपने पितृथसुर उज्जियारे;
 धारो हिल अपने गूढ रहस्य वर्खानी. आ० ४
 साधु पेथड भाग्यवान गृही अल्लचारी,
 छाठी वय वर्ष अतीस अवस्था धारी;
 खातिर अल्लपालन साहा वेश विहारी,
 त्यागा तांबूल सुकृत सागर उच्चारी;
 इद्रियगण अतिअलवान न करो नाहानी. आ० ५

મહાભાગ પાદો અલખચર્ય પ્રગતે તુમ ^૧નૂરા,
 અલવીર્ય પરાક્રમ રૈસર બનો અતિસ્તુરા;
 વર્ત્માન અવસ્થા દેશકી હિતમેં વિચારો,
 અલ દેહકે કારણ અલખચર્ય અવધારો;
 તને કાયરતા અવલંખન લો અલજ્ઞાની. આં ૬
 અવલંખન પૂજન પૂજન્ય પરમ અલજ્ઞાની,
 પૂજક પાવે ઇલ આપ હોવે તસ ^૩સાની;
 મન વચ કાયા શુદ્ધ ધાર અધ્યાતમ માની,
 આતમ લક્ષ્મી પ્રભુ આપ અનુપમ જ્ઞાની;
 વક્ષભ હૃષે અલખચર્યગુણે ભસ્તાની. આતમ૦ ૭

(કાવ્ય-મંત્ર પૂર્વવત्)

—૨૫—

કલશ.

(ભવિ નંદા જિનંદ જસ વરણીને-યહ ચાલ.)
 ભવિ વદ્દા ગુણી અલખચારીને ॥ ભવિ૦ અં ૦ ॥
 પૂજન અલખચર્ય સુખકારી,
 કરે ભવિ નિજ હિત ધારીને ॥ ભવિ૦ ૧ ॥
 અપુનરાવૃત્તિ ઇલ પાવે,
 ભાવે શીલકો પારીને ॥ ભવિ૦ ૨ ॥
 નૂતન શ્રીજિન ચૈત્ય બનાવે,
 કેટિ નિષ્ક હાન કારીને ॥ ભવિ૦ ૩ ॥

૧ નૂર-તેજ. ૨ રૈસરા-ઉપરોગમેં લાના. ૩ સાની-તુલ્ય. ૪ મોહર.

होवे नहीं अल्पयर्य भराघर,
 'आगम पाठ उच्चारीने ॥ भविं ४ ॥
 अल्पयर्यसे यारित्र दीपे,
 विना अल सभ हारीने ॥ भविं ५ ॥
 जिन गणुधर सुरगुरु गुण गावे,
 आवे न पार अपारीने ॥ भविं ६ ॥
 मैं भतिहीन कथुं भक्तिवश,
 निष्ठाक्ति अनुसारीने ॥ भविं ७ ॥
 राजनगर श्रावक श्रद्धालु,
 तारायंह सुत धारीने ॥ भविं ८ ॥
 भोगीताल ओसवाल झवेरी,
 'मंगल' उपपह धारीने ॥ भविं ९ ॥
 धनके कथनसे रथना कीनी,
 पूर्वायर्य आधारीने ॥ भविं १० ॥
 संवत 'निधि' युग 'वेद' युगलमें,
 मोक्ष वीर अवधारीने ॥ भविं ११ ॥
 आतम 'वसु' 'कर विक्रम कहीये,
 वीस कभी दो हुलरीने ॥ भविं १२ ॥
 श्रावणसुहि पंचमा प्रभुनेभि,
 जन्म हिवस अल्पयारीने ॥ भविं १३ ॥

। १ ले केवुँ कण्युकडि अहवा करैध कण्यु जिणुलवणु । तस्स न
 तत्त्वपुणुं जत्तिय अंबव्वअे धरिए ॥ ”

भंगल रथना पूरणु होइ,
 विजय मुहूर्ते कवि वारीने ॥ भविं १४ ॥
 विजयानंह सूरि भहाराया,
 तपगच्छ आनंहकारीने ॥ भविं १५ ॥
 लक्ष्मी विजयजु हर्षविजयजु,
 वह्निभ गुरु अलिहारीने ॥ भविं १६ ॥
 कीनी रथना हुशियार पुरमें,
 वासुपूज्य हित धारीने ॥ भविं १७ ॥
 खालक डीडा सज्जन गुणीजन,
 दीने भूल सुधारीने ॥ भविं १८ ॥
 भिथ्या हुङ्कृत आतम लक्ष्मी,
 वह्निभ हर्ष अपारीने ॥ भविं १९ ॥

न्यायांसेनिधि श्रीमद्विजयानन्दसूरीक्षर
 पट्टधर आचार्य श्रीमद्विजयवह्निभ-
 सूरिविरचिता चारित्रपूजा अपर
 नाम अहर्यर्थवतपूजा
 समाप्ता।

ગાજલ.

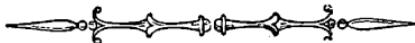
ઉત્તો ધર્મવીરો ૧ સહર હોંગાઈ હૈ,
 કિ અથ રાત સારી ૨ અસર હોંગાઈ હૈ.
 તુમ્હેં કુંભકરણી છમાસી હૈ છાઈ,
 તખાંડ કૌમ અપની મગર હોંગાઈ હૈ ॥ ૧ ॥
 પડી કૌમકી કૌમ બેહોશ ઉફે કૃયા ?
 કિસી બદનજરકી નજર હોંગાઈ હૈ ॥ ૨ ॥
 નિકાદો દિલોંસે અગર ૩ બુજુદિલીકો,
 તો સમજો ૪ મુહિમ એક સર હોંગાઈ હૈ ॥ ૩ ॥
 છુપાયા હળર અપની કમજેરિયોંકો,
 મગર અથ તો ઘર ઘર અખર હોંગાઈ હૈ ॥ ૪ ॥
 સંસલકર ચલો રાહ ૫ હુણબેવતનકી,
 યે લાઇન લી અથ ૬ પુરખતર હોંગાઈ હૈ ॥ ૫ ॥
 જગાનેસે મેરે અગર જૈની જગોં,
 તો સમજો ગઝલ ૭ પુરાસર હોંગાઈ હૈ ॥ ૬ ॥

૧ પ્રભાત. ૨ વીતગાઈ હૈ. ૩ કાયરતા. ૪ કઠિનાઈ. ૫ દેશપ્રેમ.
 ૬ લયપૂર્ણ. ૭ પ્રભાવોત્પાદક.

॥ अर्हम् ॥

न्यायांलेनिति श्रीविजयानं भूरिक्ष्यो नमः

अथ श्री पंचतीर्थ पूजा.

दोहरा।

वीरजिनं ह नभी करी, सिमरी शारहमाय;
पंचतीर्थ पूजा रयुं, हर्षन शुद्धि उपाय. १
तरना होवे ज्वका, तीरथ कहिये तेह;
पूजन करीये सुधकरी, मन वाणी अरु हेह. २
तीरथ नहि जग एक है, मैं तो एक हि एक;
भक्ति शक्ति पूजन करुं, तीरथ पांच विवेक. ३
जंगम थावर भेदसे, तीरथ हो सुखार;
जंगम तीरथ जनिये, विचरे उथ विहार. ४
जंगम तीरथ तारते, धर अंगणु पह धार;
नमन करो शुभलावसे, धन्य साधु अनगार. ५
थावर तीरथ थीर रहे, आवे नहि यत आप;
तिस कारणु तीरथ भवी, जय खपावे पाप. ६
तीर्थं कर गणुधर यति, इरसी भूमी जेह;
उत्तम उत्तम संगसे, कहिये तीरथ एह. ७

अष्टापद सिधगिरि नमू, आणु असु उङ्गत;
 तीर्थ समेतशिखर नमू, होय कमडे अंत. ८
 पंच तीर्थके आहिके, अक्षर साथ मिलाय;
 करीये जप सहा भवी, नमः असियाउसाय. ९
 अट्टावय आधिगिरी, आणु तहु उङ्गत;
 मेक्षगिरी मिल आहिवर्ण, भवि अँकार सुभंत १०
 उत्कृष्टी सण द्रव्यसु, आठ जघन परिमान;
 भविज्जन भावे कुजिये, पूज्ञ श्रीलग्नवान ११.

प्रथमा श्री अष्टापदतीर्थपूजा (१)

दोहरा

अष्टापद कैलास है, जस धवलगिरि नाम;
 कृष्णलहेव जस मंडनो, पूरण सुखडे धाम. १

(सारंग-केहरवा-हुमे हम हेके सेतनंधर जना)

मेरे भन तीर्थ अष्टापद भाना,	
अष्टापद भाना अष्टापद भाना—मेरे भन तीर्थ—अंचली	
समवसरे प्रलु नृष्णलजिनंहा,	
पृष्ठा भरत प्रलुज्जने वभाना.	मेर० १
अवसरपिण्ठीमें मुळ सम होसी,	
वीस तीन जिन और सयाना..	मेर० २
भरते भणिभय बिंब अनाये,	
निज निज देह सृष्ट सुहाना.	मेर० ३ .

सुंहर भांहिर कांति भनोहर,	
देख सुनत भविजन भन भाना.	मेरै० ४
आहि जिनेक्षर भोक्ष संधारे,	
देव किया ओऱ्छव निरवाना.	मेरै० ५
आतम लक्ष्मी तीर्थ अनुपम,	
वक्ष्म इर्थ प्रभुगुण गाना.	मेरै० ६

होहरा

संभव जिनवर आहि ले, चार आठ हशा दोय;
हक्षिणुहिशि आहि कमे, यउपासे जिन जेय. १

(झी.ओ.गी-हाहरा-जायो जायो सैयां भोसे न घावो)

पूजे पूजे प्रभु तीर्थपति जग तारक भाव धरी;	
और नहीं जग कोई विनाप्रभु, वारक भाव अरि. ५.	
पूज प्रभुकी करी, सळल वो ही धरी;	
नाणुं भीलेपिण टाणुं भिले नहीं, वात कही ए खरी. ५. १	
आतम शक्ति वरी, तिस भव मुक्ति ठरी;	
यात्रा करे जे अष्टापद तीरथ, भूयर आप चरी ५. २	
प्रभु तारण तरण तरी, तुम तीरथ भाव धरी;	
चक्की सगरसुत रक्षा निजतम, कारण तीर्थ करी. ५. ३	
केवली मुख उचरी, कसुं आहर पांव परी;	
सूत्र वसुदेव हिंडी आवश्यक, पाठको अनुसरी. ५. ४	

આતમ લક્ષ્મી ભરી, એટ ન આવે જરી;
હર્ષ અનુપમ વજલ તીરથ, તીર્થપતિ સિમરી મૃ. ૫

કાવ્યમુ.

ખ્યાતોઽષ્ટાપદપર्वતો ગજપદઃ સમેતશૈલાલિધઃ,
શ્રીમાન् રૈવતકઃ પ્રસિદ્ધમહિમા શત્રુંજયો મંડપઃ.
વૈભારઃ કનકાચદોઽષ્ટુદાણિરિઃ શ્રીચિત્રકૂટાદ્ય-
સ્તત્ર શ્રીકંઠભાદ્યો જિનવરાઃ કુર્વન્તુ વો મંગલમ્ . ૧

મન્ત્રઃ.

ॐ હ્રિં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેક્ષરાયજન્મ જરામૃત્યુ-
નિવારણાય શ્રીમતે અષ્ટાપદતીર્થમંડનાય શ્રીકંઠભા-
હિયતુર્વિંશતિજિનેંદ્રાય, જલાહિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા. ૧

ગીત.

પંજણીઠિકા હુમરી, રાગિણી સરપરદા.

(ગોપાલ મેરી કરુણા કયેં નહીં આવે-ચાલ)

મહાવીરપ્રભુ મુખસે યું ઝરમાવે-મહાવીર-અંચલી;
અષ્ટાપદ તીરથ કરે યાત્રા રે, તિસ ભવ મોક્ષે જવે. મ. ૧
ગૈતમસ્વામી સુનકર આયે રે, યાત્રાસે સુખ પાવે. મ. ૨
પત્રરસો તાપસ પ્રતિષોધે રે, શિવપુર વો લી જવે. મ. ૩
દર્શન શુદ્ધ કારણ ભવિયાં રે, તીરથ ભેટો ભાવે. મ. ૪
આતમ લક્ષ્મી નિજગુણ પ્રગટે રે, વજલ હર્ષ મનાવે. મ. ૫

દ્વિતીયા શ્રીસિદ્ધાચલતીર્થપૂજા (૨)

દોહરા

વિમલાચલ વિમલા કરે, સિદ્ધાચલ ભવિ સિદ્ધ;
શત્રુંભ્રય અરિ ભ્રય કરે, પ્રગટે આતમ રિદ્ધ. ૧

ત્રિતાલ-લાવણી

(કર પકર પ્રીતયુત ઓલત નાર સયાની)

શત્રુંભ્રય તીરથ નાથ નમો ભવિપ્રાની,
નહીં તીરથ જગમેં એંબ તોષ ઈસ સાની. શ-અ-૦
જસ મહિમાકા નહીં પાર જઉં ખલિહારી,
આહિજિન આચે ખૂર્વ નવાળુ વારી;
હુચે સિદ્ધ પ્રથમ જિનરાજ પ્રથમ ગણુધારી,
તિસ કારણુ પુંડરિક નામ જપે નર નારી,
મહિમા સીમંધર દેવને જસ વખાની-નહીં. ૧
પાંડવ પદ્ધ દેવકી પુત્ર ભરત ભલવંતા,
શ્રીરામચંદ્ર નિર્વાન ધ્યાન ભગવંતા;
નારદ શુક સેલક પુત્ર થાવચ્ચા સંતા,
હુચ્ચા સિદ્ધ અનંતા જીવ કરી ભવ અંતા;
સિદ્ધાચલ સાચા નામ પ્રભુકી વાની-નહીં. ૨
સુંદર નવ તત્વસ્વરૂપ ટૂંક નવ જનો,
ઉત્તમગુણ શ્રીબ્રહ્મચચ્છ વાડ નવ માનો;
નવપદ મહિમા નહીં પાર હ્યાન મન આનો,

आतम लक्षभी निज/इप हुर्षके टानो;
मुक्ति वक्षल जिन हेव तीर्थ इरमानी-नहीं. ३

दोहरा

शाश्वत शिवसुख संपजे, तिणु शाश्वत गिरिनाम;
वंदन पूजन भावसे, लीजे पह अभिराम. १

(काई-त्रिताव-प्रबु मोरे अवगुन चित न धरे।)

लविजन अर्यन तीर्थ करे,
समता सुभति धार हिये निज, भवलव पाप हरे।-ल. २
तीरथयात्रा भनभल धौवा, निर्मल नीर अरे;
पुरुषोत्तमगुण सिमरन करेके, पुण्य भंडार भरे।-ल. १
तनसे नीचा भनसे उंचा, इसविध तीर्थ चरे;
ऋषभजिन हजुहारी धारी, भन भवसिंधु तरे।-ल. २
तीर्थं कर गणधर मुनि पुंगव, इरसे तीर्थ खरे;
सुर सुरपति नर नरपति सम्यग्-दृष्टि भाने खरे।-ल. ३
कंचनगिरि कंचनसम निर्मल, आतमइप धरे;
शत्रुंजय शत्रुके ज्ञती, इर भवमें न इरे।-ल. ४
जिनपूजन तीरथ सेवासे, आतम लक्षभी वरे;
हुर्ष अनुपम वक्षल प्रबुके, यरनन नित्य परे।-ल. ५

काव्यम्

भ्यातोऽप्यपहपर्वते। गजपहः सम्भेतरौतालिधः,
श्रीमान् रैवतकः प्रसिद्धभिभा शत्रुंजयो। भंडपः.

(३६)

वैलारः कनकायदोऽर्थुहिंसिः श्रीचिन्तकूटाद्य-
स्तत्र श्रीकृष्णलाद्यो जिनवराः कुर्वन्तु वो मंगलम् . १

मन्त्रः

ॐ ह्रीं श्रीं परमपुरुषाय परमेश्वराय जन्मज्ञरा-
भृत्युनिवारणाय श्रीसिद्धिंगिरितीर्थं मंडनाय श्रीमते
श्रीकृष्णलहेवजिनेंद्राय जलाहिकं यज्ञमहे स्वाहा. २

गीत

(हरभारी कानडा-ताल दादरा-हुमक चलत रामचंद्र)

पूजन करत तीर्थराज, आनके सुभतियां-पू. ३.
हिल भिलकर भिलत भाय, शुद्ध धर्म भन भनाय;
गावो गावो जिनंहराय, गुणगणुकी अतियां-पू. १
हुमक हुमक नाय नाय, एक चित तान राय;
एक एही प्रभुसे जाय, न इंसुं यउगतियां-पू. २
संधसाथ भरतराय, छैः री पारी तीरथ आय;
औरली यही डाठ घनाय, आवत संध ततियां-पू. ३
आतम लक्ष्मी कारणु इस, तीर्थ पूजे अहरनीस;
हृषि पामी नाभी सीस, वक्ष्मल प्रभु नतियां-पू. ४

तृतीया श्रीअर्थुहायत तीर्थ पूज (३)

होहरा

अर्थुहिंसि तीरथ नभू, आहि जिनंह हयाल;
विभलसाहु मंत्री कियो, मंहिर अति हि रसाल. १

(પહાડી-જાવણી-જે ધરિ જવે પ્રભુકે ધ્યાનમેં)

જે હિન જવે ભવિકા તીર્થમેં ઉત્તમ વો માની,
સારમેં સાર યહી સાગાર મેં અનગારમેં આચારમેં
પરમાર્થ પિછાનો- જે હિન૦ અંચલી.

ગામ આખૂ દેલવારે, અનુપમ મંદીર ચારે;
કરન યાત્રા પુષ્યવારે, સમકિતદિશિ હોવે જે,
સાગારમેં અનગારમેં આચારમેં પરમાર્થ પિછાની-જે. ૧
વિમલ મંત્રી બનવાયા, મંદિર આહિ જિન રાયા;
નેમિ મંદિર સુખદયા, વસ્તુપાલ તેજપાલ હોયા;
સાગારમેં આચારમેં વિચારમેં પરમાર્થ પિછાની-જે. ૨
આહિજિન હર્ષન પાણી, હર્ષ કરો ચઉમુખ સ્વામી,
મિલે પદ આતમરામી, વક્ષિલ હુર્ષે લક્ષ્મી જ્ઞાનાગારમેં
અનગારમેં આચારમેં પરમાર્થ પિછાની-જે. ૩

દોહરા

મનમોહન જિનધર ખરો, મન મોહન જિનટેવ;
મનમોહન પૂજન રચી, મનમોહન ઇલ લેવ. ૧

(ગજલ-કળ્વાલી-ચાહે ઓદો યા ન ઓદો)

પૂજન તો કર રહાછું, ચાહે તારો યા ન તારો. અં.
પ્રભુ તીર્થ સ્વામી તુમ હો, નિજ તીર્થ આહિ તુમ હો;
તુમ તીર્થ આ રહાછું, ચાહે તારો યા ન તારો. પૂ. ૧
પ્રભુ ધ્યેય નામ તુમરા, ધ્યાતા હૈ નામ હુમરા;
તુમ ધ્યાન લા રહાછું, ચાહે તારો યા ન તારો-પૂ. ૨

मंत्री विभलको झीनो, विभलात्भरूप भीनो।
 मं ली वो या रहाहूँ, चाहे तारो या न तारो। पू. ३.
 सन्मुख चैत्य सोहे, भीतल बिंध मोहे;
 पगशिर नभा रहाहूँ, चाहे तारो या न तारो। पू. ४.
 मंत्रीज वस्तुपाला, लघु भाई तेजपाला;
 तस नेभि गा रहाहूँ, चाहे तारो या न तारो। पू. ५.
 मुख चार सुख वष्टे, प्रभु आत्म लक्ष्मी हष्टे;
 वह्निल तो पा रहाहूँ, चाहे तारो या न तारो। पू. ६

કુલયમ્.

भ्यातोऽष्टापद्मपर्वते गजपहः सम्भेतशैलालिधः,
श्रीमान् रैवतकः प्रसिद्धभृहिमा शत्रुं जयेष्वा मंडपः.
वैभारः कनकाचलोऽर्घुहिंसिः श्रीचित्रकूटाहय—
स्तत्र श्रीक्रिष्णभाहयेष्वा जिनवराः कुर्वन्तु वो मंगलम्. १

ॐ ह्रीं श्रीं परमपुरुषाय परमेश्वराय जगत्पते
मृत्युनिवारणाय श्रीअद्युर्दाचलतीर्थमंडनाय श्रीभते
श्रीकंडधलाहिनिनेंद्राय जलाहिकं यज्ञमहे स्वाहा. ४

၁၆၈

(માલકેસ-ત્રિતાલ-મુખ મોર મોર)

ਜਿਨ ਪ੍ਰੰਤ ਪ੍ਰੰਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਲਤ,
ਮਨ ਸ਼ੁਦ਼ੀ ਸਾਝੇ ਕਰ ਅਪਨੋ ਗਾਤ—ਜਿਨ੦ ਅਂਧਲੀ。
ਤੀਰਥੀ ਮਹਿਮਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਾਇ, ਵੇਖ ਵੇਖ ਮਨੁਵਾ ਛੁਲਸਾਇ;
ਕਿਥੇ ਜਲਤ ਕਰ ਮਨਕੇ ਵਾਤ। ਜਿਨ੦ ੧

મૂર્તી પ્રભુકી રસીદી દશ ચારી, ચૈદ રાજુપરાધારી;
ચલે જત ભવિ હિનન રાત. જિનો ૨

કુમારપાલ સુંહર જિનમંહર, મૂલનાયકશાંતિજિનઅંહર;
ધન નર નાર જો કરેત જત. જિનો ૩

પહવી અચલ અચલગઠ પાવે, આતમ લક્ષ્મીઅતિહૃષ્વિ;
વલલ એ જિનમતકી ખાત. જિનો ૪

ચતુર્થી શ્રીઉજજ્યંતતીર્થપૂજા. (૪)

દ્વાહરા.

ઉજજ્યંત ગિરનાર હૈ, રૈવતકાચલ નામ;
નેમિનાથ ભગવાનકા, ધામ પરમપદ ધામ. ૧

(પીલુ-ખરવા-તાલ કેહરવા, નાથ નિજ નગર દેખાડો રૈ.)

નાથ ગિરનારકે પૂજે રૈ, સરણ હૈ અનાથ-
કરો તુમ સાથ, નાથ ગિરનારકે પૂજે રૈ. અંચલી.
દીક્ષા કેવલ મોક્ષ એ તીનો, કલ્યાણુક જિન ડહિયે રૈ;
તીર્થંકર શ્રીનેમિનાથ, વર્ત્માન સિમરિયેરૈ. સરણુ૦ ૧
આડ નમીશ્વર આહિ જિનવર, ગત ચોવીસી ભજિયેરૈ;
ભીંય અનેક ગિરિસેવાસે, શિવપુર સજિયેરૈ. સરણુ૦ ૨
મૂર્તી રત્નમથી પ્રભુનેમિ, ઈંડ પાસસે લઈયે રૈ;
ચૈત્ય ઘનાવી વિધિસે ભરતે, સ્થાપન કરિયેરૈ. સરણુ૦ ૩
વલલલી લંગે શક આદેશો, કાંતિ અંબિકા હરિયે રૈ;
પંચમ આરા અંતે સુરપતિ, સ્વર્ગમે ધરિયેરૈ. સરણુ૦ ૪

કલ્યાણુક હી અનંતા છણુ ગિરિ, ત્રય ત્રય પાડ ઉચરિયે રે;
આત્મ લક્ષ્મી હર્ષ ચરણ જિન, વલ્લબ પરિયે રે. સરણુ૦૫

દ્વાહરા.

પાડ કલ્ય ગિરનારકા, આગામી ખાવીસ;

પદ્મનાભાહિ જિનવરા, હેંગો સિદ્ધ જગીસ. ૧

દીક્ષા કેવત મોક્ષ એ, કલ્યાણુક તિગ સાર;

હેંગો રૈવતકાચલે, દો જિનકે સુખકાર. ૨

(સોરઠ-દ્વાહરા.)

દીનકે હયાત નેમિનાથ સરણ ચાઉં-દી૦ અંચલી.

એક હી નામ જિનવરકા, ફૂસરા ન ગાઉં;

નાથકે તીરથ પર તો, એક ચિત્ત આઉં. ૬૦ ૧

પૂજિયે રંગ ગરવ હરી, ભાવસે જનાઉં;

સંપદા વંદન ઝલ હેા, આત્મરૂપ પાઉં. ૬૦ ૨

ધ્યાન હૈ સાર અરહનકા, ચિત્તમે સમાઉં;

આત્મ લક્ષ્મી વલ્લબ સીસ, હર્ષસે નમાઉં. ૬૦ ૩

કાવ્યમ્.

ખ્યાતોડષાપદપર્વતો ગજપદઃ સમ્મેતરૌલાલિધઃ,

શ્રીમાન્ રૈવતકઃ પ્રસિદ્ધમહિમા શત્રુંજયો મંડપઃ.

વૈભારઃ કનકાચલોડર્ઘાગિરિઃ શ્રીચિત્રકૂટાદ્ય-

સ્તત્ર શ્રીકૃપભાહયો જિનવરાઃ કુર્વન્તુ વો મંગલમ્. ૧

મન્ત્રઃ.

ॐ હ્રિં શ્રી પરમપુરુષાય પરમેક્ષરાય જગતજગત-
મુત્સુનિવારણાય શ્રીમતે શ્રીઉજન્યંતતીર્થમંડનાય
શ્રીનેમિનાથજિનેન્દ્રાય જલાહિકં ચન્દ્રમહે સ્વાહા. ૪.

ગીત.

(ધરવા-કંઠેરવા-ધન ધન વે જગમે નરનાર.)

ધન ધન નેમિનાથ ભગવાન
ભવોહધિપાર લગાનેવાલે-ધન૦ અંચલી૦
રૈવતકાચલ સિરહાર, તુમે ત્યાળી રાણુલ નાર;
ઝટ ત્યાગ હિયો સંસાર, પશુગણુ જન બચાનેવાલે-૪૦૧
પ્રભુ નેમિ બાલકુમાર, લિયો બચપનસે અલ્પ ધાર;
હિયો આવાગમન નિવાર, તરણ તારણ પદ પાનેવાલે. ૪૦૨
દીક્ષા અરુ કેવલ જ્ઞાન, હુએ સહસાવન મૈહાન
ઉજિન્યંતશિખર નિર્વાન, તીર્થ ગિરનાર વસાનેવાલે. ૪૦૩
તીરથયાત્રા ગુણભાન, આતમ લક્ષ્મીકો નિહાન;
પૂજો હર્ષે ભગવાન, પ્રભુ વદ્ધભ ગુણ ગાનેવાલે. ૪૦૪

પંચમી શ્રીસમ્ભેતસિખરતીર્થ પૂજા (૫)

દ્વારા

પાર્વનાથકે નામસે, એ ગિરિ જગ પરસિદ્ધ
તીર્થંકર અનશન કરી, વીસ હુએ હૈં સિદ્ધ. ૧

(४५)

(માટે-કથલણ થાને મનરી બાતાં -)

ચેતનજી ખ્યારા પૂજનહારા સમેતશિખર ગિરિરાજ. અં ૦
 વીસે ટૂકે વીસ જિનેથર સોહેજી મહારા રાજ રે;
 કાંઈ ચરણુ સુહંકર ભવિજનકે મન મોહેજી. મહારા ૧
 તીનસો આડકે સંગેજી મહારા રાજ રે કાંઈ;
 પદ્મપ્રભુજી શિવવધૂ વરિયા રંગેજી.   મહારા ૨
 પાંચસો મુનિ પરિવરિયાજી મહારા રાજ રે કાંઈ,
 ભક્તિ સુપારસ શિવસુખ દ્યણગિરિ વરિયાજી. મહારા ૩
 એકસો આડસુ ધર્મજી મહારા રાજ રે કાંઈ;
 નવસો સાથે શાંતિનાથ શિવ શર્મજી.   મહારા ૪
 પારસ તેતીસ સાથજી મહારા રાજ રે કાંઈ;
 આતમ લક્ષ્મી હર્ષ વક્ષલ જગનાથજી.   મહારા ૫

દ્વાહરા

તીર્થંકર મોક્ષે ગયે, મોક્ષ ગિરિ તિણુ નામ;
 કારણુ કારાજ નીપને, આલંઘન વિસરામ. ૧

(સોહની-સિદ્ધગિરિ તીરથપર જાનાજી)

સમ્મેહ શિખર ગુણ ગાનાજી, ગાનાજી સુખ પાનાજી
 સમ્મેહ શિખર ગુણ ગાનાજી. અંચલી.
 ચાલુ ચોવીસી વીસ સુહંકર
 તીર્થંકર નિર્વાનાજી-

સમ્મેહ૦ ૧

अजित संखव अलिनंहन सुभति;

चंद्र सुविधि नभि भानाज्.

सम्मेह० २

कुंथु अर शीतल श्रेयांसा;

सुप्रत सहस प्रभानाज्.

सम्मेह० ३

रस॑ मुनिं^७ सहसके साथे मुक्ति;

विभल अनंत जिन रानाज्.

सम्मेह० ४

आतम लक्ष्मी हृषि धरीने;

वक्ष्म शिवपुर जनाज्.

सम्मेह० ५

काव्यम्.

अयातोऽटापहपर्वतो गजपहः सम्भेतशैतालिधः,

श्रीभानू रैवतकः प्रसिद्धमहिभा शत्रुंजये भंडपः

वैलारः कनकाचलोऽप्युद्गिरिः श्रीचित्रकूटाहय-

स्त्र श्रीकृष्णभादयो जिनवराः कुर्वन्तु वो भंगलभ्. १

मन्त्रः.

ॐ ह्रीं श्रीं परमपुरुषाय परमेश्वराय ज्ञनमज्जरा-
भृत्युनिवारणाय श्रीभते श्रीसम्भेतशिखरतीर्थभंडनाय
विंशतिजिनेंद्राय जलादिकं यज्ञमहे स्वाहा. ५

गीत.

(कव्याणु-चिह्नानं द विदारोने कुमति ने भेरी)

प्रभुपह पूजे भविज्जन हितकारी. अंचली

वामानंहन वंहन पूज्जन, भवोद्धिपार उतारी. ५० १

सामलापारस तीरथस्वामी, समेतशिखर अलिहारी. ५०२
 वहन कमलपर वीरता सोहे, शशिसम कांति निहारी. ५०३
 निर्मल हंस समा प्रभु राजे, सेवक निजसम कारी. ५०४
 आतम लक्ष्मी प्रभुता प्रगटे, वक्ष्यल हृषि अपारी. ५०५

कलश.

(रेखता)

तीर्थ गुण गायो आनहे, तीर्थ भविज्ज्व नित्य वंहे. १
 तीर्थ होय भेहसे जनो, शार्थता अशार्थता भानो;
 कहे नहीं पार जस आवे, नमो भविज्ज्व शुद्ध भावे. २
 केसरीया भोयणी यंगा, शंखेश्वरा पास तारंगा;
 पंचासरा पार्थि गंधारा, कावी अंतरिक्ष अंबरा. ३
 झगड़या पानसर उना, राणुकपुर भक्षीज जूना;
 नाडोल नाडलाई वरकाणा, भूछाला वीरज नाणा. ४
 राजथही काशी श्रीयंपा, पावापुरी वीर हुःभ कंपा;
 मांडवगजपुर माणुकस्वामी, चारुप वैभारगिरि नामी. ५
 स्तंभन नवभंडा पक्षविया, नवलभभा पास सामलिया;
 धत्याहि तीर्थ नहीं पारा, गावो गुण शक्ति अनुसारा. ६
 तपागच्छ नाम दीपाया, श्रीविजयानंह सूरिराया;
 न्यायांभोनिधिविरुद्ध पाया, श्रीआत्माराम जग गाया. ७
 विजयलक्ष्मी गुरुहाहा, विजय श्रीहृषि गुरुपादा;
 लघु तस शिष्य सुभद्राया, वक्ष्यल पंचतीर्थ गुण गाया. ८

ધ્યુગ ધ્યુગ વેહ રૂર થાયા, સંવત મહાવીર જિનરાયા;
આતમ ^{૨૨}બાવીસ છીંવીસ ^{૨૬}, કભી વિકુમ સય ^{૨૦૦૦} વીસાં. ૮
એકાદશી હિન ગુરુવારે, માસ ભાઘ પક્ષ ઉજિયારે;
મુંખઈ શ્રીસંધ જ્યકારી, હુઠ પ્રેરણું મંગલકારી. ૯
મુનિ કાંતિવિજ્ય રાયા, પ્રવર્તંક પદકો દીપાયા;
રહી છનકે ચરણ છાયા, તીર્થગુણ લેશ હરસાયા. ૧૦
સુધારી ભૂતચુક લેના, સજજન મોહે જન કરેદેના;
ભિન્ધામિદુષ્ટ ભાખે, વજ્ઞભ ગોડી પાર્થ્કું સાખે. ૧૧

આચાર્ય શ્રીવિજ્યવજ્ઞભસૂરિ વિરચિતા
પંચતીર્થ પૂજ સમાપ્તા.

॥ अर्हम् ॥

न्यायांभोनिधि-श्रीविजयान्दसूरिभ्यो नमः ।

अथ श्री पंच परमेष्ठिपूजा.

दोहरा।

जिनवर वाणी भारती, सरसती करी सुपसाय;
विवन निवारी श्रीज्ञये, रचना में सु सहाय. ॥ १ ॥
नमन करी शुभ भावसे, परमेष्ठि लगवान;
परमेष्ठि पूजा रचुं, परमेष्ठिका निहान. ॥ २ ॥

तिष्ठे परम पहे सहा, तिषु परमेष्ठी नाम;
परमेष्ठि पंचक नमो, पंचम गतिका धाम. ॥ ३ ॥

अरिहुंत सिद्ध तथा गणि, चैथे पह उवआय;
पंचम पह अनगारका, नभिये भन वच काय. ॥ ४ ॥

दाहशा गुण अरिहा भलु, अऽगुण सिद्ध भनाय;
सूरि गुण पृथ्वींश है, पणुवीस श्री उवआय. ॥ ५ ॥

सत्तावीस गुण साधुके, अष्टोत्तर शत ज्ञन;
गुणियन के गुण गानसे, गुणीयन गुण सन्मान. ॥ ६ ॥
अरिहुंत पहके अ यही, अशारीरीका अकार;
आ लीजे आचार्यका, संधि से आकार. ॥ ७ ॥

ઉપाध्याय ઉ આહिकો, સંધિ સે ઓકાર;
મુનિપદકો મ મેલકે, નમિયે નિત્ય ઊકાર. ॥ ८ ॥

નમન કિયો ધન પંચકો, ટારે સથ અવવૃંદ;
મંગલમેં મંગલ બડો, વયણ મુનિ ગણું દુંદ. ॥ ૯ ॥

૧સ્તપન ૨વિલેપન ૩પુષપસે, ૪ધૂપ ૫દીપ મનોહાર;
૬દૂલ ૭અક્ષત ૮નૈવેદસે, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર. ॥ ૧૦ ॥

અષ્ટોત્તર શત ગુણ પ્રતિ, સામની વિસ્તાર;
સિદ્ધ લિન સંક્ષેપસે, નિજ શક્તિ અનુસાર. ॥ ૧૧ ॥

—૪૫—

પ્રથમા શ્રીઅર્હતપરમેષ્ઠપદપૂજા.

દોહરા

અષ્ટ કર્મ અરિલૂતકો, હનન કરે અરિહંત;
ભાવ અરિહંત ભાવસે, ભાવ અરિકો અંત. ॥ ૧ ॥

વંદન પૂજન યોગ્ય હૈ, યોગ્ય નમન સત્તાર;
સિદ્ધ ગમન અરિહા નમુ, અરિહંત મંગલકાર. ॥ ૨ ॥

(રાગ સારંગ.)

મન મગન પરમોષ ધ્યાનમેં,
ધ્યાનમેં ગુણગણ ગાનમેં. મન. અંચલી.
ભવ તીજે વીસ થાનક તપ કરી,
જીવ પદકે રૈ નિહાનમેં;

(५१)

ચઉદ્ધ સુપન સૂચિત પ્રભુ જનમે,
                  ઉચ્ચે શુલ ખાનહાનમેં. મનો ॥ ૧ ॥

જાન દેઈ સંવચ્છરી દીક્ષા,
                  કર્મ ખપી અલ્લાશાનમેં;
તીર્થ ચલાવે બૈડકે સુર કિયે,
                  સમવસરણ મૈહાનમેં. મનો ॥ ૨ ॥

સમ્યગ્ દર્શન નિર્મલ કારણુ,
                  શુદ્ધાલંઘન જનમેં;
જિન અરિહા મહા માહુન રાંખુ,
                  સાર્થવાહ ભવ વાનમેં. મનો ॥ ૩ ॥

નિરંજન નિર્દેષ શિવંકર,
                  અજરામર સુખ ખાનમેં;
મહાગોપ જિનવર જગનાયક,
                  પૂજન આનંદ થાનમેં. મનો ॥ ૪ ॥

ચૌતીસ અતિશય પૈતીસ વાણી,
                  ગુણ અતિશય ભગવાનમેં;
આતમ લક્ષ્મી ચિહ્નધન સોહે;
                  વજ્ઞભ હૃદ્ય અમાનમેં. મનો ॥ ૫ ॥

દ્વારા.

કાદશ ગુણ ધારક પ્રભુ, સિમરું મન વચ કાય;
ગુણ ધારી ગુણિયન અનું, આતમ નિર્મલ થાય. ॥ ૧ ॥

(રાગ માદ. તોરે ગમકા તરાના—ચાલ.)

નિર્મલ ભન ધારી, પાપ નિવારી, પરમેષ્ઠી લગવાન;
સિમરું સયવારી, વાર હળરી, જાઉં અલિહારી પરમેષ્ઠી
લગવાન. અંચલી.

પાડિ હેર અડ દેવ કિયે જસ, મૂલ અતિશય ચાર;
દ્વાહશ ગુણધારી પરમેષ્ઠી, અરિહંત જ્ય જ્ય કાર રૈ. સિ.૧
જ્ઞાનાતિશય પૂજાતિશય, વાચાતિશય સાર;
અપાય અપગમ યૌથા માનું, જનું પુણ્ય પ્રકાર રૈ. સિ.૨
તરુ અરોક સુભન સુર વૃષ્ટિ, હિંય ધ્વનિ મનોહાર;
હું હુલિ છત સિંહસન ચામર, ભામ ડલ ચ્યમકાર રૈ. સિ.૩
પરમેષ્ઠી પરમાતમ અહોન્દ, જગજવન હિતકાર;
આતમ લક્ષ્મી નિજગુણ પ્રગટે, વદ્ધભ હુર્ષ અપાર રૈ. સિ.૪

કાવ્યમ्

સુखકરં શિવદં ભવતારકં, જનનમૃત્યુજરાવિનિવારકમ् ।
અઘહરં સુરરાજગળૈરૂતં, જિનવરં પરમેષ્ઠિપદં યજે ॥ ૧ ॥

ॐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મજરામૃત્યુ-
નિવારણાય શ્રીમતેર્હત્પરમેષ્ઠિને જલાદિકં યજામહે સ્વાહા ।

સૂર્યના—સનાત્રી લોક અલિષેક કરકે અષ દ્વયસે વિધિ
પૂર્વક પૂજન કર અંગરચના કરે વહાંતક ઔર ભાઈ નીચેકાં
ગીત પઢે. પ્રત્યેક પૂજામે ઈસીતરહુ સમજ લેના.

(५३)

गीत.
दोहरा.

पूजुक पूजन से अने, पूज्य अराधर धार;
पूजन इति पूजन करे, पामे भवोहधि पार. ॥ १ ॥

(चाल. अखिहारी.)

अलिहारी अलिहारी अलिहारी, जगहीश अंतर्यामी
अर्हन् पह सेवा सेवक तारणीज्ञ—अलिं अंचली.
दोष रहित स्वामी, एक अनेक नामी;
भूत अनामी निजगुणधारी. जगहीश० ॥ १ ॥

केआसिद्धांत भावे, केआ ली नाम गावे;
यहि न दोष लेश भारी, जगहीश० ॥ २ ॥

हुरि विरंचि वीर, घुङ्ख शंकर धीर;
राम ऋषल सुभकारी, जगहीश० ॥ ३ ॥

ध्येयके ध्याता ध्यावे, ध्यान से ध्येय थावे;
ध्येय अज्ञब गति न्यारी. जगहीश० ॥ ४ ॥

अर्हन् पह सेवा, आतम लक्ष्मी देवा;
वक्ष्मल लेवा हृष्ट अपारी. जगहीश० ॥ ५ ॥

द्वितीया श्रीसिद्धपरमेष्ठिपदपूजा.

दोहरा.

सकल कर्म भल क्षय करी, पाया पह निर्वान;
निरावरण परमातमा, शुद्ध सिद्ध लगवान. ॥ १ ॥

જન્મ નહીં ભરણા નહીં, નહીં જરા નહીં રોણ;
 કેવલ આતમ રમણુતા, પુહગલ રમણ વિયોગ. ॥ ૨ ॥
 (ચાલ—કેસરીએ થાસું.)

પરમેષ્ઠી સ્વામી સિદ્ધ ભજું રે શુભ ભાવસે. પરમેષ્ઠી. અ.
 તીર્થ કર જિન કેવલી રે, પણ લધુ અક્ષર માન;
 શૈલેશી ઝરસી કરી રે, ચિહ્નન સુખકું ખાન રે. પર. ૧
 આતમ રામ રમા પતિ રે, ઇપાતીત સ્વભાવ;
 નિર્મલ જ્યોતિ ઝગમગે રે, પુહગલ ઇપ અભાવ રે. પર. ૨
 વિગુણા પિણ નહીં અંતહેરે, નિરગુણ કા સાક્ષાત;
 નિરાભાધ એકાંતસે રે, આત્યાંતિક સુખ સાત રે. પર. ૩
 સિદ્ધ અનંતા સેવિયે રે, ચાર અનંતે સંગ;
 અશરીરી અપુનર્ભવારે, હંસણુનાણ અભંગ રે. પર. ૪
 સાહિ અનંતા કાલસે રે, સિદ્ધ સુખ પરંધાન;
 આતમ લક્ષ્મી પામીયે રે, વક્ષભ હર્ષ અમાન રે—પર. ૫
 દોહરા.

નાશ કરી અડ કર્મકા, અડગુણ પ્રગટ કરંત;
 સિદ્ધ નમું શુભ ભાવસે, પણ દર્શ ભેદ અનંત. ॥ ૨ ॥
 (ચાલ—પનિહારીકી.)

જ્ઞાનાવરણ અભાવસે ભવિ જ્ઞાનોળ,
 ક્ષાયક જ્ઞાન સોહંત માનોળ.
 દર્શાના વરણ વિયોગસે ભવિ જ્ઞાનોળ,
 ક્ષાયક દર્શાન સંત માનોળ. ॥ ૧ .

वेहनी कर्म के क्षय हुआ भवि जनोऽ,
अव्याख्या लहंत मानोऽ,
मेहनी कर्म के अंत से भवि जनोऽ,
क्षायक समक्ति वंत मानोऽ.   ॥ २ ॥

आयु कर्म अभावसे भविजनोऽ,
अक्षय स्थिति भगवंत मानोऽ;
नाम कर्म के वियोगसे भवि जनोऽ,
इपातीत कहंत मानोऽ.   ॥ ३ ॥

गोत्र कर्म के क्षय हुआ भवि जनोऽ,
अगुरु लधु गुणवंत मानोऽ;
अंतराय के अंतसे भवि जनोऽ,
गुण निः वीर्य अनंत मानोऽ.   ॥ ४ ॥

बंध उद्य उदीरणा भवि जनोऽ,
सत्ता नाश करंत मानोऽ;
आतम लक्ष्मी पाभीया भवि जनोऽ,
वक्ष्म धर्ष धरंत मानोऽ.   ॥ ५ ॥

काव्यम्

सुखकरं शिवदं भवतारकं, जननमृत्युजराविनिवारकम् ।
अघहरं सुरराजगण्ठुर्नुतं, शिववरं परमेष्ठिपदं यजे ॥ १ ॥

ॐ ह्रीं श्रीं परमपुरुषाय परमेश्वराय जन्मजरामृत्यु-
निवारणाय श्रीमते सिद्धपरमेष्ठिने जलादिकं यजामहे स्वाहा ।

(५६)

गीत.

दोहरा.

पूजक पूजनसे अने, पूज्य अराधर धार;
पूज इति पूज करे, पामे भवोहवि पार. ॥ १ ॥

(सोरठ)

(चाव-जिनवर शरणु विना भंसार भ्रमणु टलसे नहीं रे)

सिद्ध पह परमेष्ठी जग शरणु भवि भलसे सही रे;
जन्म भरणु हुःअ दोहग रोग सोग टलसे सही रे. सि. अ.
अजर अमर अज ध्यान धरी, अलभ निरंजन ज्ञान करी;
पूज सिद्ध पह भाव अरि, छलसे नहीं रे. सि० ॥ १ ॥
सुखडी उपमा जगमें नहीं, जाणे नाणी सके न कही;
अनुभव सहज स्वभाव गही, कलसे सही रे. सि० ॥ २ ॥
पूजन सिद्ध पह सुखकरी, भव भवके सब हुःअ हरी;
मानवभव हिन मास वरी, इतसे सही रे. सि० ॥ ३ ॥
आतम लक्ष्मी सिद्ध अरी, सत चित आनंद इप वरी;
वक्षभ हृषि अनंत भरी, रलसे सहीरे. सि० ॥ ४ ॥

—५६—

तृतीया श्रीआचार्य परमेष्ठिपटपूज.

दोहरा.

अस्त हुये जनसूर्य के, तेवली चंद्र समान;
प्रगट करे जग तत्वको, हीपक सूरि जन. ॥ १ ॥

(५७)

षट् त्रिंशत् गुणु शोभते, षट् त्रिंशत् गुणुवान्;
भयांहा विनये करी, पूरणु युग परधान. ॥ २ ॥
पाप भार भारी अने, पडते भवि भव कूपः
करुणा सिंधु तारते, नमो नमो भुनि भूप. ॥ ३ ॥

(थाल—मान मायाना करनारा रे.)

सुखकारी पूजन सुखकारी रे, सूरिराय पूजन सुखकारी,
करे शुद्ध लावे नरनारी रे, सूरिराय पूजन सुखकारी—अं.
युगप्रधान सूरीक्षर सोहे, देशाहि गुणुके धारी;
लोक अनुथङ्क कारणु भासे, आचार पांच प्रकारी रे. सू. १
. सारणु वायणु चोयणु करता, पडिचोयणु हातारी;
धर्मेऽपदेशक गच्छ नियंता, प्रभाह ह्रर निवारी रे. सू. २
भूप समा जिन शासन दीपे, अनेक लज्जिध भंडारी;
तत्त्वज्ञ तत्त्वोपदेशक सूरि, ज्ञव परम उपकारी रे. सू. ३
पादे पतावे धर्म अनुपम, विकथा कषाय विडारी;
भात तात सुत अङ्घवसे भी, ज्ञव अधिक हितकारी रे. सू. ४
वंहन पूजन भाव सूरिपद, अक्षयपद करतारी;
आतम लक्ष्मी संपत पामे, वल्लभ हर्ष अपारी रे. सू. ५

दोहरा.

ज्ञान हरस चारित्रके, अऽ अऽ भेद चोवीस;
तपके भार भिलायके, सूरिगुणु छो तीस. ॥ १ ॥

પણ પણ ત્રત સમિતિ યુતા, ગુમિ તિગ સોહંત;
 પાદે પાંચ આચારકે, ચાર કષાય વમંત. ॥ ૨ ॥
 પંચાંદ્રિયકે સંવરી, નવ ગુમિ અલ્લ ધાર;
 સ્વ પર ભત જ્ઞાતા ભુવિ, સ્તુરી નમો નર નાર. ॥ ૩ ॥

(રાગ-સોહંત.)

સ્તુરિપદ મન મોહનગારા, જસ અર્યંન લવોહથિ તારા.
 સ્તુરિપદ-અંચલી.
 પડિદ્વાહિક ચઉદ ગુણ ધારી, ક્ષાંતિ પ્રમુખ દશ ખારા;
 ભાવના ભાવિતનિજ આતમ એ, ગુણ પદ્મનિંશ આધારા.
 સ્તુરિપદ૦ ૧

સંવિગ્ન શાંત મૃદુ સંતોષી, કૃત યોગી ગંભીરા;
 મંદ્યસ્થ સરલ ગીતારથ પંડિત, અનુવર્તી શુચિ ધારા.
 સ્તુરિપદ૦ ૨

વ્યાખ્યાની વિજ્ઞાની તપસ્વી, ઉપદેશક ભતિવારા;
 નૈમિત્તિક અલી વાદી જ્ઞપક, પર્ષાંહા આનંદકારા. સ્તુરિપદ૦ ૩
 ઉપકારી નય નિપુણ સુરૂપી, ધારણા શક્તિ ઉદારા;
 પ્રતિભા શાલી સ્થિર ચિત્ત વચને, આદેય પ્રિય કથનારા.
 સ્તુરિપદ૦ ૪

નિરુપદ્રવી અનુભવી ભાવજ્ઞા, ઉચિતકે જનન હારા;
 અંગીકૃત નિર્વાહે ધોરી, સ્વર ગંભીર સુધારા. સ્તુરિપદ૦ ૫
 ધત્યાહિ ગુણ ગણ રત્નાકર, સ્તુરિજ્ઞન મનોહારા;
 આતમ લક્ષ્મી નિજ ગુણ પ્રગટે, વલલલ હર્ષ અપારા. સ્તુરિપદ૦ ૬

काव्यम्

सुखकरं शिवदं भवतारकं, जननमृत्युजराविनिवारकम् ।
अघहरं सुरराजगणैर्नुतं, गणधरं परमेष्ठिपदं यजे ॥ १ ॥

ॐ ह्रीं श्रीं परमपुरुषाय परमेश्वराय जन्मजरामृत्यु-
निवारणाय श्रीमते सूरिपरमेष्ठिने जलादिकं यजामहे स्वाहा ॥३॥

गीत. दोहरा.

पूजुक पूजनसे अने, पूज्य अराधर धार;
पूज इल पूज करे, पामे लवोहधि पार. ॥ १ ॥

(राग-ज्यज्य ज्यवंती.)

सूरिपह पूजे आवे, अज्जर अभर थावे;
इरि नहीं जग आवे, भिटत भरन है. सू० ॥ १ ॥
वैसे नहीं भाय ताया, हितकारी सुय भाया;
जैसे सूरिवर आया, तारन तरन है. सू० ॥ २ ॥
पूजुक को पूज्य भानी, आतम को सूरि ज्ञनी;
जिन गणधर वानी, जगमें सरन है. सू० ॥ ३ ॥
आतम आनंह पावे, जिन लक्ष्मी धर आवे;
वह्नि छप्स गावे, सरन चरन है. सू० ॥ ४ ॥

ચતુર્થી શ્રીઉપાદ્યાય પરમેષ્ઠિપદ પૂજા.

દોહરા.

પારગ ખારા અંગકે, સૂત્ર અર્થ તહ દોય;
પાહણ સમ પિણ શિષ્યકો, શ્રુતધારી કરે નેય. ॥ ૧ ॥
વિના બોધ કિયે જીવકો, હોવે ન તત્ત્વ પિછાન;
ઘે પઢાવે સૂત્રકો, ઉપાદ્યાય ભગવાન. ॥ ૨ ॥

(લાવણી-મરાહી ચાલ-અપને પદકો તજકર.)

પરમેષ્ઠિ પદ પૂજન પ્રાણી, પરમેષ્ઠિ પદ ધારા રૈ;
ઉપાદ્યાય નમિયે ભવિ ભજ્યે, આનંદ મંગલ કારા રૈ. ૧
મોહ અહિ વિષ મૂર્ખિત પ્રાની, ચેતન જ્ઞાન હાતારા રૈ;
ગારૂડ સમ વિવા મંતરસે, દૂર હરે અંધકારા રૈ. ૨
અજ્ઞાન વ્યાખ્ય વિદ્યુરિત ચેતન, શ્રુત રસાયણ સારા રૈ;
હાતા મહા વિવાકે ધોરો, જગજીવન હિતકારા રૈ. ૩
અવિનીત શિષ્ય ચતુર્દ્દશ દોષે, ભવ વન ભટકન હારા રૈ;
પત્ર ગુણ તસ ટેકર વિનયી, કરકે કરે નિસ્તારા રૈ. ૪
સ્વપર સમય વિવેકી જ્ઞાની, શિક્ષા દોય પ્રકારા રૈ;
હાતા પાતા આતમ લક્ષ્મી, વલલભ હૃષ્ટ અપારા રૈ. ૫

દોહરા.

ચૌથા પરમેષ્ઠિ નમું, ઉપાદ્યાય ભગવાન;
ગુણ પણવીસ ધારણ કરે, ઉપમા સોલ પ્રમાન. ॥ ૧ ॥

પણુવીસ આવશ્યક કરે, પણુવીસ કિરિયા ત્યાગ;
ભાવે પણુવીસ ભાવના, શ્રી પાડક મહા ભાગ. ॥ ૨ ॥

(ચાલ-મળ હેતે હૈ કચા યાર.)

ધન ધન ઉપાંયાય મહારાજ,
ભવજીલ પાર લગાને વાલે-ધન૦ અંચદી.
ગુણુ પણુવીસકે ધરનાર, અંગ આચારાહિક ખાર;
ઉપાંગ એકાદશ ધાર, કરી મુનિગણુકો પઢાનેવાલે. ધ૦૧
ચેરે ચરણુ સત્તરિ સાર, કરે કરણુ સત્તરી લાર;
ગુણુ પણુવીસ એહ ઉહાર, જિનાગમ જ્ઞાન બતાનેવાલે. ધ૦૨
ગો હૃદ ગય સિંહ સમાન, ટારે વાહિકા અલિમાન;
રવિ શશી ભંડારી જનં, શચીપતિ ઉપમા પાનેવાલે. ધ૦૩
૦૪ંબુ મેલુ નર દેવ, સીતા નૃપ વાસુદેવ;
રત્નોદધિ ભાવે સેવ, કરે ભવિ તરણુ તરાનેવાલે. ધ૦૪
વાચક એસે શ્રીકાર, આતમ લક્ષ્મી ગુણધાર;
વલ્લભ ભન હર્ષ અપાર, ગુણી પાડક ગુણુ ગાનેવાલે. ધ૦૫

કાવ્યમ्

સુરકરં શિવદં ભવતારકં, જનનમૃત્યુજરાવિનિવારકમ् ।
અઘહરં સુરરાજગળૈર્નુતં, શ્રુતધરં પરમેষ્ઠિપદં યજે ॥ ૧ ॥

ॐ હ્રોઁ શ્રોઁ પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મજરામૃત્યુનિવાર-
ણાય શ્રીમતે પાઠકપરમેষ્ઠિને જલાદિકં યજામહે સ્વાહા ॥૪॥

गीत. दोहरा.

पूजक पूजनसे थने, पूज्य अराखर धार;

पूज इल पूज करे, पामे भवोहृषि पार. ॥ १ ॥

(कानडा)

पूजन परमेष्ठि पह त्रीजे—पू०

अंचली.

सुर नर मुनि ज्ञस ध्यान करीने,

पू० ॥ १ ॥

वाचक पाडक पहको नभी जे.

आवना चंहन रस सम वयने,

पू० ॥ २ ॥

पाप ताप भवि उपसम त्रीजे.

गुणवन लंजन मदगज हमने.

पू० ॥ ३ ॥

अंकुश सम गुण शानको दीजे.

शान हान हाता गुण राता,

पू० ॥ ४ ॥

सूरिपह लायक गणु रीजे.

आतम लक्ष्मी हुर्ष धरीने,

वल्लभ वाचक पह वरनीजे.

पू० ॥ ५ ॥

पंचभी श्रीसाधुपरमेष्ठिपृष्ठपूज.

दोहरा.

मुनिवर तपसी संयमी, वाचंयम अनगार;

श्रमण तपोधन यति त्रति, कङ्गि साधु सुखकार. १

साधु साधे भोक्षको, वश कर भन वय काय;

रत्नत्रय आराधके, जन्म भरणु भिट जय. २

(६३)

(સોહની-ચાલ-દુંદ ઇશા જગ સારા.)

પરમેષ્ઠી સુખકારા સુખકારા, મુનિપહ કીજે અર્યના. ૫૦૧
 જ્ઞાન દરસ ચારિત્ર આરાધે, અસંયમ ટારી શિવ સાધે;
 ચિહ્નધન રૂપ ઉદારા ઉદારા, મુનિપહ કીજે અર્યના. ૫૦૨
 ક્ષ્યાન કરે અપક્ષ્યાન નિવારે, હંડકો ત્યાગે ગુમિકોપારે;
 ગારવ શાલ્ય વિડારા વિડારા, મુનિપહ કીજે અર્યના. ૫૦૩
 વિકથા નિવારી ટારે કસાયા, ઈંડ્રિય જીતી વારે પમાયા;
 કરે તપ આર પ્રકારા પ્રકારા, મુનિપહ કીજે અર્યના. ૫૦૪
 સાધુ પડિભા સેવે ભારે, સંયમ સત દશ પારે ધારે;
 સીલંગ સહસ અડારા અડારા, મુનિપહ કીજે અર્યના. ૫૦૫
 દશાવિધ લોચ કરી જગમોહે, આતમ લક્ષ્મી મુનિગુણ સોહે
 વલ્લભ હર્ષ અપારા અપારા, મુનિપહ કીજે અર્યના. ૫૦૬

દોહરા.

ધર્મ ચતુર્વિધ ઉપહિસે, સમતા ગુણ ભંડાર;
 સમવિંશ ગુણ શોભતે, વાર વાર અલિહાર. ॥ ૧ ॥
 યતિ ધર્મ દશ સાધતે, હાસ્યાહિ ષટ् રહિત;
 આહાર ન લેવે દોષસે, સુડતાલીસ સહિત. ॥ ૨ ॥

(ચાલ-હેઠાં આનંદ બહાર રે.)

પરમેષ્ઠિ પહ સાર રે ભવિ સેવો મુનિકો-અંચલી.
 ષટ્ કાયા રક્ષા કરે રે, લિયે વ્રત ષટ્ ધાર રે. ભવિ૦ ૧

ઇંગ્રિય પણ નિયંત્રણ કરે રે, ટાલે વિપય વિકાર રે. ભવિ૦ ૨
નિલોલી મન શુદ્ધતા રે, ક્ષમા ગુણ આધાર રે. ભવિ૦ ૩
પડિલેહણ આહિ શુચિ રે, સંયમ યોગ પ્રચાર રે. ભવિ૦ ૪
મન વચ્ચ કાય અદૃશલતા રે, રોધે નિત્ય અણુગાર રે. ભ૦ ૫
ક્ષુધાહિ પરિસહ સહે રે, ઉપસર્ગ કે સહનાર રે. ભવિ૦ ૬
આતમ લક્ષ્મી ગુણ વરે રે, વલલભ હૃષ્ટ અપાર રે. ભવિ૦ ૭

કાવ્યમ्

સુખકરં શિવદं ભવતારકં, જનનમૃત્યુજરાવિનિવારકમ् ।
અઘહરં સુરાજગળૈર્નુતં, મુનિવરં પરમેષ્ઠિપદં યજે ॥ ૧ ॥

ॐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મજરામૃત્યુ-
નિવારણાય શ્રીમતે સાધુપરમેષ્ઠિને જલાદિકં યજામહે સ્વાહા ।

દોહરા.

પૂજણ પૂજણસે ખને, પૂજણ ખરાખર ધાર;
પૂજણ ઇલ પૂજણ કરે, પામે ભવોહધિ પાર ॥ ૧ ॥

કંવાલી.

મુનિ પરમેષ્ઠિ પદ પૂજણ, કરે ભવિજીવ શુલ ભાવે—અં.
સૂરિ વાચકકી સેવા, કરે નિત્ય જ્ઞાન ગુણ પાવે;
યાહિ નિર્ણય ગુણ વર્ણન, કરે ગુણ પાર નહીં આવે. મુ.૧
સમિતિ ગુમિકો પાલે, ભવાટવી ઝેરી અચન્દવે,
અહેં સમતાકે સાગર હો, સુમતિસે પ્રીતિ મન લાવે. ૨

કુમત સમ લેપવિ ન સહને, પરિષહ વીર સમ થાવે;
 મનોહર તેજ તપ કાંતિ, વિમત જીમ હંસજગ ગાવે. ૩
 સમા જસ શાનુ ઔર ભીતા, થાવર ત્રસ જીવ શામ ભાવે;
 આતમ લક્ષ્મી વલલલ સાધે, મુનિ મનહર્ષ નહીં ભાવે. ૪

કલશ.

(દૈખતા.)

પૂજે લવિજીવ આનંદા, અહેં પરમેષ્ઠી સુખકંદા;
 હુરૈ ભ્રમ જલકા ઇંદા, મિટે જરા મરણુકા દંદા. ૧
 ગુણિ ગુણ અંત નહીં આવે, સુરાસુર નરપતિ ગાવે;
 યતિપતિ નાથ જિન જણે, શકે નહીં કહી કથન ટાણે. ૨
 મહામતિ મંહ મૈં કૈસે, શકું કહી પિણ જગત જૈસે;
 વદે શિશુ શક્તિ અનુસારી, કહે તિમ લક્તિ આધારી. ૩
 તપોગણ ગગન દીપાયા, શ્રી વિજ્યાનંહ સૂરિ રાયા;
 ન્યાયાંભોનિધિ વિલુહ ધારી, શ્રી આત્મારામ અલિહારી. ૪
 વિજ્યલક્ષ્મી ગુરુહાદા, વિજ્ય શ્રી હર્ષ ગુરુ પાદા;
 વલલલ પરમેષ્ઠ ગુણ ગાયા, ગુણિ ગુણ ગાન રસ પાયા. ૫
 વિજ્યકમત સૂરિ રાયા, વિજ્ય શ્રી વીર ઉવાયા;
 પ્રવર્તક શ્રી વિજ્યકાંતિ, પ્રવર્તે રાજ્ય અતિ શાંતિ. ૬

(૬૬)

સંવત પ્રભુ વીર જગદીસા, કમી સઠ સય પણવીસા; ૨૪૪૦
 આતમ અઠદસ વિક્રમ જાનો, સહસ્રોય તાસ કમ માનો. ૭
 ૧૮ ૧૯૭૦
 નગર મુંખાઈ મહા ખંડર, મનોહર શાહર અતિ સુંહર;
 કિયા લાલખાગ ચૌમાસા, પૂરણ રચના ઇલી આસા. ૮
 સુધારી ભૂલચુક લેવે, સજજન મોહે માઝ કર દેવે;
 આગમ વિપરીતકી બાબત, મિચ્છામિ દુષ્કર સાખત. ૯

આચાર્ય શ્રી વિજયવદ્વાલસૂરિ
 વિરચિતા શ્રીપંચપરમેષ્ઠપૂજા
 સમાસા.

श्री जैन-आत्मानंद-शताभिष्ठ

प्रसिद्ध थयेला पुस्त

१ श्रीवीतराग-महादेवस्तोत्र मूल

२ प्राकृतब्याकरण अष्टमाध्याय सूत्र

३ वीतराग-महादेवस्तोत्र लाखांतर

०-०-०

४ श्राविंश्यानंदसूरि-

०-४-०

श्रीआत्मारामलु महाराजनुं श्रवन चरित्र ०-८-०

(श्रीयुत सुशीलनी कसाएली कलमथी लग्नाएलुं)

५ नवस्मरणाहिस्तोत्रसंहारु

०-४-०

६ चारित्रपूजाहित्रयीसंवधु

०-२-०

छपातां पुस्तके—

१ त्रिष्णि शब्दाका पुड़ष चरित्र मूल दशे ५८

२ धातुपारायण

३ वैराग्यकव्यलता

४ प्राकृतब्याकरण दुंडिकावृत्ति.

पुस्तक मणवानुं डेकाणु—

श्री जैन आत्मानंद सभा.

भावनगर-(काढीयावाड)